

Dziś tabela wygranych loterii państwowej

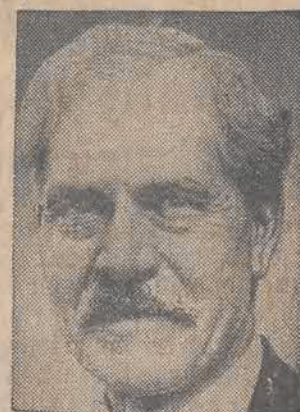

EMMA SONNEMAN,
aktorka z Weimaru, zosta-
ła żoną premiera Prus Her-
mana Goeringa

WYDANIE

Cena 10 groszy

EXPRES WIECZORNY ILUSTROWANY.

MAC DONALD
premier Anglii, uczestniczy
w konferencji anglo - fran-
cusko - włoskiej w Stresie.

ROK XIII.

PIATEK, DNIA 12 KWIETNIA 1935 R.

CENA 10 GROSZY

Nr. 102

Hrabia Dąbski na czele bandy włamywaczy

**Dokonał włamania do mieszkania prywatnego w Brześciu Kujaw-
skim. — Policja ściga uciekających złodziei. — Po wymianie strzałów
policja ujęła hr. Dąbskiego. — Czy to jest b. mąż Poli Negri?**

Brześć Kuj., 12 kwietnia.

Do mieszkania Wojciecha Kosickiego dokonano ubiegłej nocy zuchwałego włamania. Zbudzony szmerem właściciel mieszkania ujrzał już tylko ułatniających się złodziei w liczbie trzech. Skradli oni garderobę i szereg wartościowych przedmiotów na ogólną sumę 600 zł.

Kosicki zaalarmował natychmiast policję, która wdrożyła pościg za uciekającymi. Ci poczęli jednak strzelać

do posterunkowych, którzy odpow-
dzielali strzałami.

W wyniku pościgu jeden ze złodziei

wpadł w ręce policji, który stał na cze-
le bandy. Pozostali dwaj zdążyli zbiec.
Gdy policja przystąpiła do wyłegity

mowania opryska, okazało się, że jest
nim hr. Jan Dąbski, jeden z przedsta-
wicieli znanej w Polsce rodziny hrabiów-
skiej.

Przy hrabiu-włamywaczu znalezio-
no część garderoby, skradzionej Kosic-
kiemu. Odstawiono go do więzienia.

Jak wiadomo, pierwszym mężem
Poli Negri był Jan hr. Dąbski. Istnieje
przypuszczenie, że ujęty opryszek jest
właśnie b. mężem Poli Negri.

Tkacz powiesił się we własnym mieszkaniu

Łódź, 12 kwietnia.

(gr) Wczoraj wieczorem zawezwano
pogotowie miejskie do domu przy ulicy
Napiorkowskiego 157, gdzie w mieszka-
niu własnem powiesił się na drzwiach,
31-letni tkacz, Józef Rybarczyk. W chwi-
li, gdy domownicy przybyli do mieszka-
nia, Rybarczyk był już zupełnie sztyw-
ny. Prawdopodobnie wisiał na sznurze
przez kilka godzin.

Przybyły lekarz pogotowia skonsta-
tował zgon od uduszenia.

Narazie nie udało się stwierdzić, ja-
ka była przyczyna rozpaczliwego kroku
Desperat od dłuższego czasu zdradzał
objawy silnego zdenerwowania, na py-
tanie otoczenia, nie chciał jednak zdra-
dzić przyczyny desperacji.

Zwłoki przewieziono do prosektorjum
miejskiego.

Otruł się kwasem solnym 22-letni mężczyzna

Łódź, 12 kwietnia.

(gr) Na ulicy Miljonowej, przed fabry-
ką Zjednoczonych Zakładów Scheiblera
i Grohmana, znaleziono otrutego młode-
go mężczyznę. Przybyły na miejsce le-
karz pogotowia miejskiego, przepłukał
desperatowi żołądek, poczem odwiezł
go do szpitala w Radogoszczu.

Z dokumentów, znalezionych przy sa-
mobjęcy, wynikało, iż był nim 22-letni
Bruno Reschke, zam. przy ul. Wysokiej
nr. 3. Obok denata leżała rozbita butel-
ka od kwasu solnego. Stan Reschkego
jest bardzo niebezpieczny. Komisarjat
prowadzi dochodzenie, w celu ustalenia
przyczyny usiłowania pozabawienia się
życia.

Aresztowanie biskupa ewangelickiego w Niemczech i wydalenie z granic Darmstadt

Berlin, 12 kwietnia.

(Pat) — Ze strony poinformowanej,
potwierdza się wiadomość o aresztowa-
niu i wydaleniu z Darmstadt wirmen-
berskiego biskupa ewangelickiego, Ma-
harena oraz radcy kościelnego, Breita.
Zarządzenie to, które miało wyjść od sa-
meo namiestnika Rzeszy, wywołało nie
zwykle silne wrażenie wśród ludności,
która czcí Maharena nie tylko jako glo-
wę „prowizorycznego rządu kościelnego
Rzeszy”, lecz również jako przewodni-

czego światowego komitetu luteran-
skiego.

Równocześnie z aresztowaniem obu
dostojników kościelnych, wydany zo-
stał z granic Hesji pastor Putz z Mona-
chjum, jeden z pierwszych członków par-
tii narodowo-socjalistycznej, udekorowa-
ny złotą odznaką.

Wszystkim trzem oświadczone, że du-
chownym, pochodzącym z poza granic
Hesji, nie wolno wygłaszać kazań w tym
że kraju.

Socjaliści francuscy razem z komunistami występują przeciwko 2-letniej służbie wojskowej

Paryż, 12 kwietnia.

(Pat) — Mieszana komisja delega-
tów partii socjalistycznej Sfió i partii ko-
munistycznej odbyła posiedzenie, mające
na celu doprowadzenie do wspólnej ak-
cji przeciw rządowemu projektowi dwu-
letniej służby wojskowej.

Opracowanie szczegółów tej kampa-
ni powierzone specjalnej podkomisji. —
Komisja postanowiła również zwrócić
się do grup parlamentarnych socjalistycz-
nej i komunistycznej, aby zaprotesтова-
ły w parlamencie przeciw polityce rządu
francuskiego w Afryce Północnej.

Zjazd faszystów francuskich w Lille

**1200 samochodów przywiozło z całego kraju
50 tysięcy członków**

Paryż, 12 kwietnia.

(Pat) — W okolicach Lille, odbyło się
wielkie zgromadzenie członków organi-
zacji Croix de Feu. W zebraniu wzięło
udział około 50 tys. członków organiza-
cji, których przywiozło na miejsce 1200

samochodów. Na uwagę zasługuje, że
członkowie Croix de Feu, zostali wezwa-
ni nagle na zebranie, które „Le Matin”
nazywa próbą mobilizacją sił tej orga-
nizacji.

Podarunek dla marsz. Mackensena Otrzyma on majątek w Brandenburgji

Berlin, 12 kwietnia.

(Pat) — Jak słyhać, feldmarszałek
Mackensen otrzymał ma od państwa
pruskiego w podarunku, domę pod
Prenzlau w Brandenburgji.

Jak wiadomo, również zmarły pre-
zydent Hindenburg otrzymał w swoim
czasie od Prus w podarunku majątek
ziemski Neudeck, jako dziedziczną włas-
ność, która po śmierci jego przeszła na
syna. —

Dom zawałł się w Stambule 5 trupów, 10 ciężko rannych

Stambul, 12 kwietnia.

(Pat) W zamieszkałej przez greków
dzielnicy miasta zawałł się trzypiętro-
wy drewniany dom mieszkalny. Z pod
gruzów wydobyto dotychczas zwłoki
6 zabitych, a 10 osób ciężko rannych
przewieziono do szpitala. Pozatem są
jeszcze lekko ranni

Rozruchy studentów egipskich

Uniwersytet został zamknięty

Kair, 12 kwietnia.

(Pat) Wobec trwających rozruchóv
studentów uniwersytetu religijnego mu-
zumański „Al-Azhar” został zamknięty
aż do końca roku szkolnego.

70 ofiar tajfunu na wyspie Luzon

Manilla, 12 kwietnia.

(Pat) Liczba ofiar tajfunu, który sza-
lał w ubiegłą sobotę na południowym
brzegu wyspy Luzon, wynosi 70. Brak
wiadomości jeszcze o 30-tu osobach.

Na mieliźnie

ugrzęzły 2 statki angielskie

Londyn, 12 kwietnia.

(Pat) W 24 godziny po tem, gdy
ugrzęzł na mieliźnie pod Southampton
parowiec „Aquitania”, nadeszła wiado-
mość, że parowiec angielski „Letycja”
wpadł na mieliżnię w zatoce Patras w
Grecji.

Pożar kozetki

**sprowadził straż ogniową do
domu przy ul. Północnej 8**

Łódź, 12 kwietnia.

(gr) Dziś, o godzinie 7.20 rano, wy-
buchł pożar w domu przy ul. Północnej
nr. 8. Na miejsce przybył pierwszy od-
dział straży. Wskutek nieostrożnego ob-
chodzenia się z ogniem, zapaliła się ko-
zetka w mieszkaniu R. Radoszyckiej, za
mieszkałej na drugim piętrze w oficy-
nie. Po krótkiej akcji, pożar zlokalizo-
wano. Straty niezbyt duże.

Walka hindusów z policją

Nowe-Delhi, 12 kwietnia.

(Pat) Z północno-wschodniej granicy
Indy donoszą o starciach wojsk brytyj-
skich z powstańcami, którymi dowodził
fakir z Olingaru. W starciu poległo 18
powstańców, 4-ch odniosło rany. Ze
strony brytyjskiej jest jeden zabity i
6-ciu rannych.

**Najlepszy
przyjemniejszy
podarunek na święta
wielkanocne
dla dzieci
młodzieży
i dorosłych**

**Pat
i Patachon
(2 serja)**

**16 przygód tych ka-
pitalnych figlarzy
już się ukazało w
specjalnym albu-
mie.**

Cena 50 groszy

Dziś

o godz. 3-ej po południu uka-
że się specjalne

loteryjne wydanie „Expressu”

zawierające pełną tabelę wy-
granych **drugiego dnia**
ciągnięcia trzeciej klasy Lo-
terji Państwowej

Niesamowita transakcja w obliczu śmierci

Skazany na rozstrzelanie murzyn udawał, że... pozuje do filmu Tragikomiczny epizod na tle prześladowań czarnych w Ameryce

Los murzynów amerykańskich nie jest godny zazdrości. Za najmniejsze przewinienie grozi im kara śmierci lub ciężkiego więzienia.

Na tle tej śmiertelnej nienawiści do przedstawicieli czarnej rasy wydarzył się niedawno tragikomiczny epizod, który znalazł zgoła nieczekiwany epilog.

W stanie Ohio ukradł pewien murzyn konia i sprzedał go jakiemuś farmerowi. Gdy władze dowiedziały się o tym natychmiast wszczęto pościg i przyłapano czarnego złodzieja za miastem. W godzinę później odbył się sąd nad czarnym, którego skazano na karę... śmierci przez rozstrzelanie. Wyrok miano wykonać następnego dnia o świcie.

Ponieważ szeryfowi nie chciało się żywić skazanego przez 24 godziny, postanowił dokonać egzekucji jeszcze tego samego dnia. Nieszcześniego wyprowadzono za miasto — przyczem towarzysząca mu gawiedź nie szczędziła drwin, a nawet i razów — i przywiązano do drzewa. Już szeryf miał dać znak, by żołnierze podnieśli karabiny, gdy na-

raz rozległ się w miasteczku głos dzwonu, a w ślad za nim gwizd syreny fabrycznej. W jednym z większych budynków wybuchł pożar.

Zebrani pośpieszyli czempredzej do miasta, burmistrz zaś, nie chcąc sobie psuć widowiska przez zbyt szybkie wykonanie egzekucji, zostawił więźnia przywiązanego do drzewa, sam zaś pośpieszył na swój posterunek.

Tymczasem czarny, zostawszy sam, zastanawiał się, w jaki sposób uciec. Nagle spostrzegł przechodzącego włóczęgę, również murzyną, którego pośpiesznie przywołał do siebie. Nie chciał mu jednak powiedzieć całej prawdy, wiedząc, że współdziomek nie uwolniłby go za żadne skarby z więzów, gdyż to groziłoby mu również karą śmierci. Uśmiechnąwszy się tedy do przechodnia, zapytał niedbale:

— Halo, stary, czy masz ochotę zarobić 50 dolarów? Jestem już trochę zmęczony pozwaniem do filmu. Biali robią zdjęcia: lynch nad czarnym. Jeżeli masz ochotę mnie zastąpić, to zajmij jaknajprędzej moje miejsce, gdyż za

chwile nadejdą aktorzy, poprzebierani za cowbojów, i rozpocznie się nakręcanie scenariusza. Proszę, oto masz 10 dolarów zadatku, resztę dopłacę ci przed wieczorem.

Włóczęga, nie przewidując podstępów, chętnie zgodził się na łatwy zarobek i uwolnił skazańca, pozwalając się samemu przymocować do potężnego pnia. Po chwili sprytny złodziejczek wziął nogi za pas i pognął w widniejące w pobliżu zarośla.

Gdy szeryf wraz z asystą, po ugaszeniu pożaru, przybyli nanowo na miejsce egzekucji zastali zamiast młodego skazańca, jakiegoś staruszka, który na widok przybyłych uśmiechnął się radośnie.

Po paru minutach dowiedziano się o zamianie, jaka dokonała się podczas nieobecności władz. Zawiedziony tłum, który szukał się do ciekawego widowiska, musiał się zadowolić widokiem chłosty, jaką otrzymał Bogu ducha winien staruszek za ułatwienie ucieczki złodziejowi.

Czy Ewa była platynową blondynką?..

Kolor włosów najpiękniejszych kobiet świata w okresie, gdy nie znano jeszcze salonów piękności

Dziś trudno jest powiedzieć, które kobiety zaliczają się do najpiękniejszych blondynek, brunetek, czy szatek. Trudność ta tłumaczy się tem, że modna piękność bardzo często zmienia kolor swych włosów, zależnie od tego, jaki odcień jest w modzie. Zgoła inaczej jednak było dawniej, kiedy słynna z urody kobieta przez całe życie wierna była swemu typowi i zachowywała naturalny kolor swych loków, nie uzależniając się od mody.

Poeeci twierdzą, że Ewa była napewno blondynką. Milton pisze w „Raju utraconym”, że „stała nieruchomo w piaszczu złocistych włosów”. Złociste blond włosy miała także i nieszczęśliwa Psyche. Oczywiście, bezwzględnie blondynką była i Wenus — tak jednogłośnie orzekają wszyscy poeci, powieściopisarze i znawcy mitologii.

A inne przedstawicielki mitologii? Cerera była podobno blondynką. Jej włosy miały ciepły odcień dojrzalego zboża. Ale zato dla równowagi wspierała Junona było brunetką, a mądra Minerva — szatynką. Ten bowiem kolor włosów jest przywilejem kobiet mądrych...

Wśród słynnych z urody śmiertelniczek przeważały blondynki. Nie była to jednak reguła. Tak naprz. majestatyczna Kleopatra była brunetką. Natomiast słynna Fais ośniewała karnacją i promienną jasnością loków. Również złotowłosa była boska Aspazja, uosobienie starożytnej mądrości i piękna.

Idźmy dalej poprzez wieki. Widzimy więc krucze spłoty Fredegondy i czarne lśniące loki Diany do Poitiers, która dwóch monarchów usidliła swojemi wdziękami. Ale Gabriela d'Estrees, piękna przyjaciółka Henryka IV, pyszniła się swemi jasno blond włosami.

Nie trzeba jednak przypuszczać, że najpiękniejsze kobiety były blondynkami lub brunetkami. Oto słodka panna Lavalier, tak słynna z urody, była jasną szatynką. Zato madame de Montespan i mądra madame de Sevigne były rasowymi blondynkami, podczas gdy inna piękność — mademoiselle de Fontanges — była silną brunetką.

Słynny, niezwykły odcień blond włosów miała nieszczęśliwa królowa Francji, Maria Antonina. Był to kolor niesłychanie subtelny i piękny, zbliżony do odcienia chatin z domieszką starego złota. Kolor ten modny był na dworze francuskim pod nazwą „blond a la reine”. Wyrabiano nawet wówczas tkaniny w podobnym odcieniu.

Tyle o włosach pięknych kobiet. A mężczyźni? Któż zajął się sprawą subtelnych odcieni włosów wielkich uwodzicieli, Parysa i Casanowy? Któż

z badał, jakie miał włosy pierwszy mężczyzna — Adam. Albo Juliusz Cezar, Hugo Capet, Henryk VIII, Franciszek I, piękny lord Buckingham, mądry i chytry duc de Richelieu, okrutny i piękny

Największa sensacja stolicy rozwodów

Tysiączne tłumy i zarząd miasta Reno witały miliarderkę

(z) Barbara Mdivani - Hutton, spadkobierczyni jednego z najpotężniejszych majątków amerykańskich, udała się do miasta Reno w celu przeprowadzenia rozwiązania swego małżeństwa z b. mężem Poli Negri.

Po drodze z Nowego Jorku księżna Mdivani wysłała depesze do swych rodziców, w której zawiadamia ich jakoby o swym zamiarze poślubienia duńczyka hr. Kurta Hagwitz. W depeszy tej donosi m. in., że „młody hrabia jest moim najlepszym przyjacielem”.

Podczas postoju samolotu w małym miasteczku w stanie Warming, piękna Barbara wywołała przez radio telefoniczną stację jednego z parowców niemieckich na otwartym morzu i odbyła dłuższą rozmowę z hr. Hagwitzem.

W chwili wylądowania samolotu w Reno, do wszystkich pism amerykańskich rozesłane zostały na drutach te-

legraficznych szczegóły o przybyciu księżnej.

— Barbara Hutton miała na sobie futro nerkowe wartości 7.500 dolarów i suknię muslinową, bez której w gorącym Reno nie można się obejść — pisał jeden z dziennikarzy.

Na lotnisko przybyło aż 22 przedstawicieli firm samochodowych, trzech dyrektorzy biur, pośredniczących w nabyciu nieruchomości, czterech znani jubilerzy, lotnik, pragnący sprzedać swój samolot oraz trzech osobnicy, pragnący sprzedać księżnie rasowe psy.

Ponieważ rozwód Barbary Hutton jest największą z wszystkich dotychczasowych atrakcyj w tym amerykańskim raj rozwodowym, przeto prócz tysięcy tłumów przybyła milionerka witał również zarząd miejski w kompiecie.

Aktualne wiadomości z „celi śmierci”

Niezwykła ankieta w prasie amerykańskiej

(z) Proces Hauptmana już dawno się skończył. Hauptman skazany został na karę śmierci. Skazaniec przestał być zresztą Hauptmanem. Jest to poprostu więzień Nr. L 7.400, który w celi śmierci więzienia w Trenton oczekuje wykonania wyroku.

Zdawałoby się, że już się wszystko w związku z Hauptmanem skończyło. — Skończyły się też tłuste dni dla prasy amerykańskiej. Sensacja się skończyła i trzeba szukać nowel.

Lecz pisma amerykańskie nie dają za wygraną, „odżywając” swych czytelników... „sztucznie”. Hauptman jest ciągle jeszcze znakomitością. Codziennie pisma zamieszczają biuletyny o nastroju Hauptmana, o tem, że mu się przykrzy, że płacze, że wcale nie ma ochoty pójść na krzesło elektryczne...

I wreszcie pomysłowi wydawcy przeprowadzają ankietę wśród swych czytelników: Jaki będzie los Hartmana? Czy zostanie stracony?

— Prosimy o wypisanie swej odpo-

wiedzi na powyższe pytania na załączonym blankiecie i nadesłanie do naszej redakcji.

Reporterzy napastują również obrońcę Hauptmana, zapytując, czy będzie on bronił skazańca nadal. Adwokat namyśla się, wychodząc z założenia, że za mało na tej „imprezie zarobił”.

— Jest to zresztą szczytowa praca — broni się adwokat. — Musiałbym przeżyć półtora miliona słów, wypowiedzianych przez świadków. To się do prawdy nie opłaca...

Obrońca Hauptmana zazdrości natomiast kompletowi przysięgłych, którzy w tej sprawie występowali. Poza dętami, wszyscy sędziowie otrzymali propozycję występowania w music-hallach i dla kroniki filmowej. Sędziowie ci założyli nawet własny klub — klub przysięgłych w sprawie Bruno Hauptmana. Zebrania odbywały się w najwytworniejszym hotelu Flomingtonu w każdą rocznicę procesu, dla wymiany wspomnień na ten temat.

WOLNA TRYBUNA

DLA ZBOLALEJ L. z WADOWIC. Niech Pani okaże swoim znajomym, że są jeszcze kobiety, które godne są szacunku i na ten szacunek w pełni zasługują. Niech Pani im to okaże dobitnie na sobie, albowiem posiada Pani wszelkie warunki na to, ażeby właśnie służyć innym za przykład. Jest Pani rozsądna, samodzielna, gospodarna, jednocy w sobie wszystkie zalety kobiet, zdolności i zaradność męska. Niech Pani nie zrywa znajomości, ale niech się Pani nie pozwoli wykorzystywać. Gdy w obecności Pani ludzie ci będą się obrażliwie wyrażać o kobietach, niech Pani broni dobrej czci i imienia kobiet. Oczywiście, że bywają wyjątki, które częściowo przyczyniają się do tego, że mężczyźni przestają szanować pięć odmian, ale to są wyjątki, których nie brak nigdzie. Wśród mężczyzn są również jednostki nie zasługujące bynajmniej na miłano mężczyzn, jednostki zepsute, zdegenerowane, niezaradne, albo polujące na posagi i pieniądze kobiet poto, ażeby samemu nic nie robić. Wyjątki zdarzają się wszędzie, ale wyjątki nie mogą tworzyć reguły. Niech się Pani nie obraża, nie strol w toż obrażone moralności, ale jako kobieta rozsądna i samodzielna, stara się na przykładzie pokazać swym znajomym, jak bardzo mylna jest ich ocena. Co się zaś tyczy Pani wątpliwości, to są one przedwczesne. Oczywiście, że znalazł Pani na drodze swego życia mężczyznę, który będzie miał inne zdanie o kobietach — inne dlatego, ponieważ za przykład weźmie sobie właśnie — Panią. Wówczas będziecie dwójgłem najszcześliwszych ludzi na świecie. Nie trzeba jednak wątpić i zamykać się wśród czterech ścian dlatego tylko, że na świecie spotyka się różnych ludzi. Pani jest dość silna na to, ażeby odeprzeć wszelkie ataki i dać małą naukę tym wszystkim, którzy na to zasługują. Rozpacz na nic się nie przyda, albowiem rozpacz — to słabość, a Pani należy do kategorii kobiet silnych.

„ESPOIR” w LODZI. Wcale nie mam zamiaru Pana zatrzymywać. Jest Pan wolny, nie ma obowiązków i chce uczynić podróż dookoła świata. Proszę bardzo. Wróć Pan przecież skoro się Panu to znudzi, albo trudności będą zbyt poważne. Nie bierz Pan przecież lekkomyślnie żadnych na siebie zobowiązań. Poza tem podróż kształca. Skoro jest Pan takim wytrwałym plechorem — więc niech Pan spróbuje. Obawiam się jednak, że dalej, jak do granicy się Pan nie dostanie. Istnieje bowiem obecnie tak poważne ograniczenia wjazdowe do poszczególnych krajów, że Pan, jako bezrobotny musi się poważnie z temi ograniczeniami liczyć. — Przedewszystkiem więc winien się Pan zaopatrzyć w paszport zagraniczny i wizy tych krajów, które Pan ma zamiar przewędrować. Wizy oczywiście w odpowiednich konsulatach. Co się zaś tyczy Pana pomysłu stworzenia księgi z autografami, to obawiam się, że przecenia Pan jej wartość. Autografy żyjących polityków, ministrów i t. d. nie są aż tak cenne, ażeby je warto było z takim trudem gromadzić. Podpisy ich bowiem figurują na każdym akcie państwowym. Wątpię poważnie i w to czy Muzeum Narodowe zechce zakupić później ten zbiór autografów. Nie chcę już nawet wspominać o tem, jak trudno, a czasem zgoła niemożliwym będzie uzyskanie audjencji u wpływowej osobistości dla otrzymania autografu. Może się za tem również zdarzyć, że taka wpływowa osobistość po pewnym czasie, gdy Pan zakończy swoją wędrówkę, przestanie być wpływową. Mimo wszystko nie odradzam Panu tej wędrówki, a nie odradzam dlatego, że taka wyścieszka czasami dobrze robi. Uczy przede wszystkim samodzielności, wyrabia hart, spryt i odwagę. A takie zalety zawsze się mogą przydać.

„Białe kruki” zdetronizowanego monarchy

Londyńscy antykwariusze mieli w tych dniach możność rozkoszowania się widokiem rzadkich okazów książek, należących do b. króla portugalskiego Manuela II, zmarłego niedawno na emigracji w Anglii.

Ulubioną książką pozbawionego korony monarchy było pierwsze wydanie przygód Marka Polo z rzadkimi ilustracjami z roku 1554 oraz pierwszy przewodnik po Lizbonie, gdzie opisane były różne zawody miejscowych obywateli.

Cały zbiór został wystawiony w jednej z sal wystawowych Londynu, pod bezpośrednią opieką poselstwa portugalskiego. Potem księgi zostaną wysłane do Portugalii dla umieszczenia w b. pałacu królewskim, taka bowiem była ostatekna wola króla, który uważał swoją bibliotekę za obiekt, należący do całego narodu portugalskiego.

Poradnik astrologiczny

12 KWIECIEŃ 1935 R.

Wczesne godziny rano nadają się do nowych poczynań i przyniosą niezwykle idee i pomysły. Okres między godz. 8-mą a 9-tą pomysły jest dla załatwiania interesów pieniężnych i do przyjmowania służby domowej. Unikać natomiast należy wszelkich stosunków z lekarzami i chemikami. Po godz. 9-ej działają ujemne wpływy dla rolników i ogrodników. Osobom urodzonym między 1-ym a 17-ym marcem godziny następne przyniosą różne przeciwności, kłopoty i szkody. Powinny one zaniechać wszystkiego, co nie jest konieczne. Od godz. 12-ej do 14-ej dobrze jest zawierać znajomości z osobami płci odmiennej, załatwiać sprawy, które powinny pozostać w ukryciu oraz sprawy mające związek z kolejami, metalami i medycyną. Okres następny przyniesie powodzenie w miłości i nadaje się do kupna i sprzedaży przedmiotów żelaznych, odzieży i przedmiotów szklanych.

Gorszy nastrój panuje koło godziny 18-ej. Występuje się w tym czasie nieporozumień z współpracownikami i osobami starszemi. Odczuwamy o tej porze zdenerwowanie i niepokój. Godziny późniejsze sprzyjają pracy umysłowej i sztuce.

Dziecko dziś urodzone — samowolne, o skłonnościach egoistycznych, muzykalne, inteligentne, lubi samotność, żadne wiedzy, odznacza się smakiem artystycznym.

Geny przed świętami nie mogą być podwyższone

Łódź, 12 kwietnia.

(k.) — W związku ze zbliżającymi się świętami Wielkiejnocy łódzkie starostwo grodzkie przystąpiło do kontrolowania cen artykułów spożywczych i pierwszej potrzeby.

Chodzi mianowicie o to, że zwykle w okresie przedświątecznym niektórzy właściciele sklepów podwyższają ceny, wykorzystując sytuację. Ofiarą tego nieuczciwego procederu jest ludność biedna, dokonywująca w ostatnich dniach zakupów świątecznych.

Winni podwyższenia cen za artykuły spożywcze pociągnięci zostaną przez starostwo do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Skróty telegraficzne.

— W Warszawie zlikwidowano centralę komunistyczną. W wyniku przeprowadzonych masowych rewizji aresztowano 50-ciu działaczy komunistycznych.

— Ubiegłej nocy utonąło czterech członków „Legjonu Austriackiego”, usiłujących przełamać się przez granicę. Czterej inni członkowie zostali ujęci i postawieni w stan oskarżenia za zdradę stanu.

— Wśród licznych prezentów ślubnych, otrzymanych przez Goeringa, figuruje piękny okaz świni, przesłany przez dyrekcję jednego z teatrów, w których świni ta występowała w charakterze „artysty”.

— W stanie New Jersey (St. Zjedn.) ogłoszono ustawę, przewidującą surowe kary za uprawianie propagandy hitlerowskiej.

— Komisarz generalny R. P. domaga się odszkodowania dla polaków, którzy zostali pobici przez hitlerowców na terenie w. m. Gdańska w okresie wyborczym.

Wzrostu artefak

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: J. Korwowskiego (Nowomiejska 15), S. Trawkowskiej (Brzezińska 56), M. Rozenbluma (Śródmiejska 21), M. Bartoszewskiego (Piotrkowska 95), H. Skwarczyńskiego (Kątna 34), L. Czyńskiego — Rokietnica 53.

ZABAWA w „TABARINIE”.

Dośkonały program w „Tabarinie” cieszy się niesłabnącym powodzeniem. Codziennie liczna publiczność zapełnia ten przemiły lokal, pragnąc miło i beztrosko spędzić czas.

Do rana wra zabawa. Publiczność tańczy na dwóch dużych parkietach pod takt doskonałej orkiestry Weinrota i w przerwach przygląda się atrakcyjnemu programowi, który ma już wyrobioną markę w Łodzi.

Salwy śmiechu wywołują doskonałe interpretacje parodysty Maxa Hermanna, a ogólny podziw budzą popisy taneczne duetu Fortuna i Patkowskich. Ina Ibsen, akrobatka, popisuje się niebywałymi ewolucjami a śpiewaczka Tusia Talmari czaruje publiczność miłym głosem i urodą.

Codziennie faff o 5.15. Bufet obficie zaopatrzony. Kuchnia smaczna.

ZEBRANIE B. ŻOŁNIERZY 6 P. P. LEG.

Na dzień 13 kwietnia o godzinie 6 po poł. zwołuje w lokalu Kola przy ul. Aleje Kościuszki Nr. 67, oficyna — I wejście, III piętro, zebranie byłych żołnierzy 6 p. p. Leg., w celu wyboru zarządu i omówienia dalszej organizacji Kola.

Pożądaną jawniejszy udział zainteresowanych.

Przewodniczący Kola 6 P. P. Leg.

(—) Stauter, mir. int. dipl.

R. Podgórski przeciwko r. Kowalskiemu

Sensacyjny incydent pomiędzy przywódcami Stronnictwa Narodowego

na sali Rady Miejskiej po odwołanem posiedzeniu

Łódź, 12 kwietnia.

Smutną opinię ma już łódzka rada miejska. Różne bywały dotąd przyczyny, dla których zwołane już posiedzenie rady nie mogło dojść do skutku. Ale takiego wypadku, by posiedzenie zostało odroczone w obawie przed fruwającymi szklankami i krzesłami jeszcze w samorządzie łódzkim nie było.

W dniu 27 maja szliśmy do urn wyborczych z głębokim przeświadczeniem, że wybieramy ludzi, którzy naprawdę troszczyć się będą o Łódź i jej mieszkańców. Wierzyliśmy, że zbierze się rada miejska, aby zabrać się do twórczej pracy, by pomyśleć o tych, którzy cierpią głód i nędzę, by polepszyć dolę robotnika, by uporządkować bruki łódzkie, zając się bezdomnymi, dać ludziom pracę. A tymczasem od pierwszej chwili niemal sala posiedzeń rady miejskiej przy ul. Pomorskiej jest widownią nie pracy, lecz... awantur. I komuż to korzyść przyniesie? Jaki cel przez to się osiągnie? Czy mogą się w takiej atmosferze awantur i bójek rozdzelić konkretne projekty, zmierzające do poprawy bytu ludności Łodzi?

Po awanturach i ekscesach, jakie

miały miejsce we wtorek ubiegłego tygodnia nastąpiło pewne uspokojenie. Ale incydent nie został wyczerpany. Wszystkie frakcje radzieckie chciały zabrać głos w tej sprawie i odczytać odpowiednie deklaracje. Wobec tego komisarz Wojewódzki, pragnąc, by radni nieco uspokoiли się, przeprowadził, iż odczytanie tych deklaracji nastąpi dopiero w tym tygodniu. Ale przedtem jeszcze zwołał u siebie konferencję przewodniczących frakcji radzieckich, by uzgodnić tekst deklaracji i wpłynąć na to, aby utrzymane one były w przyzwoitym tonie i

nie wywołały znów awantur.

Ale do porozumienia nie doszło. Deklaracje były zredagowane w taki sposób, że, gdyby zostały odczytane, znów rada miejska stałaby się terenem krwawych ekscesów. I dlatego na początku wczorajszego posiedzenia komisarz Wojewódzki oświadczył:

— Panowie radni zebrali się tu, by radzić, a nie urządzać bójki. Ponieważ nie doszło do porozumienia, na dzisiejszym posiedzeniu znów może być awantura. Do tego nie mogę dopuścić i dlatego odraczam posiedzenie — na tak

długo, dopóki radni nie uspokoją się i nie wyrażą chęci obradowania z powagą i w spokoju.

Posiedzenie zostało więc po 3 minutach zamknięte. Ale adw. Kowalski z Obozu Narodowego nie chciał zgodzić się z tym stanem rzeczy. Zaczął głośno protestować, uważając że lepiej, aby znów była awantura, niż by się spokojnie rozejść. I na tem tie wynikła poważna scysja między adw. Kowalskim a drugim radnym z Obozu Narodowego prof. Podgórskim.

Gdy bowiem adw. Kowalski awanturował się w dalszym ciągu i nawet zaczął przemawiać... do galerji, radny Podgórski w ostry sposób zwrócił mu uwagę, że zachowuje się niewłaściwie i że on to właśnie wywołuje zaw sze burdy, i — wyszedł z sali.

Za nim wyszła radna Podgórska rzucając pod adresem adw. Kowalskiego:

— Pan zawsze prowadzi do awantur i fermentów...

W ciągu kilku chwil adw. Kowalski został sam na sali w otoczeniu grupki radnych. Ale gdy już zaczęły gasnąć światła, musiał i on, skonsternowany i czerwony, wyjść z rady miejskiej.

Czterech przemysłowców pabjanickich

ukarano znowu za niehonorowanie umowy zbiorowej.

Cykl dalszych rozpraw w referacie karnym

Łódź, 12 kwietnia.

(k.) — W referacie karnym przy inspekcji pracy w Łodzi rozpatrywany był wczoraj cały szereg spraw przeciwko przemysłowcom pabjanickim, nie honorującym warunków umowy zbiorowej.

Sprawy te zostały skierowane do referatu karnego w wyniku lustracji zakładów przemysłowych w Pabjanicach, którą przeprowadzono w marcu r. b. Lustracji fabryk pabjanickich dokonało trzech podinspektorów pracy. Stwierdzili oni, że w tkalnicach pabjanickich płaci się stawki o 40 procent niższe od obowiązujących.

Podinspektorzy pracy ustalili poza tem, że najgorsze warunki panują przy

wyrobie sztucznego jedwabiu, gdyż robotnicy poza tem, że stawki ogólne są znacznie niższe niż w Łodzi, nie otrzymują 15 proc. nadwyżki.

Kilka dni trwająca kontrola zakończyła się spisaniem sześćdziesięciu kilku protokołów, które przesłano następnie do referatu karnego z wnioskiem o ukaranie nieprzestrzegających warunków umowy zbiorowej przemysłowców. Pierwsze dwie sprawy odbyły się już w dniu onegdajszym. Wczoraj rozpatrzono 4 dalsze sprawy.

Najsurowszy wyrok otrzymał właściciel tkalni mechanicznej przy ul. Kilińskiego 25, Michał Stahl. W tkalni tej, zatrudniającej ogółem stu robotników, stawki były niższe o blisko 40 proc. od

obowiązujących. Przemysłowiec Stahl został ukarany 3-tygodniowym bezwzględny aresztem.

Jako druga była rozpatrywana sprawa przeciwko właścicielowi tkalni przy ul. Bocznej 5, Gutgoldowi, który ukarany został grzywną w wysokości złotych 300. Niski stosunkowo wymiar kary tłumaczy się tem, że różnica stawek w fabryce Gutgolda była nieznaczna.

W dużej tkalni Weintrauba przy ul. Fabrycznej 11, zatrudniającej przeszło stu robotników stawki były znacznie niższe od obowiązujących i dlatego właściciela firmy ukarano 2-tygodniowym bezwzględny aresztem.

I wreszcie przemysłowca Szterna, posiadającego fabrykę przy ul. Marjańskiej 5 skazano na grzywnę w wysokości zł. 300 z zamianą w razie nieściągalności na 2 tyg. aresztu.

W dniach najbliższych odbędą się w referacie karnym następne sprawy przeciwko przemysłowcom pabjanickim. Po ich rozpatrzeniu na wakancje znajdują się skołej sprawy przeciwko przemysłowcom zduńsko-wolskim, którym również podczas kontroli zakładów przemysłowych w Zduńskiej Woli spisano cały szereg protokołów za nieprzestrzeganie umowy zbiorowej.

Dozorcy domowi pragną otrzymywać diety za posiedzenia w Urzędzie Rozjemczym

Łódź, 12 kwietnia.

(v) Dziś przed południem udała się do p. starosty dr. Wrony delegacja międzyzwiązkowej komisji dozorców domowych, z prośbą o interwencję w sprawie postulatów, które swego czasu przedłożone zostały w Inspektoracie Pracy.

W dniu jutrzejszym delegaci międzyzwiązkowej komisji dozorców domowych udadzą się do prezesa Sądu Okręgowego p. Maciejewskiego prosząc o przyznanie dozorcom diet za posiedzenia w Urzędzie Rozjemczym w charakterze ławników.

Diety wypłacane są tym wszystkim ławnikom, którzy tracą zarobki z racji

opuszczenia swej pracy zawodowej i mogą wykazać się rachunkami za opłacenie zastępcy. Ponieważ dozorcy rachunków takich nie mogą przedstawić, albowiem najczęściej zastępuje ich ktoś z rodziny, kogo przecież stosunek najmu nie dotyczy, dozorcy są pokrzywdzeni nie otrzymując diet z urzędu rozjemczego.

Na ręce p. prezesa Maciejewskiego złożone zostanie podanie z prośbą o wydanie zarządzeń mocą których dozorcy występujący w charakterze ławników otrzymywać będą diety za posiedzenia bez potrzeby przedstawiania rozliczenia.

Notatnik miejski

W związku z reorganizacją lecznictwa w ubezpieczalni społecznej w Łodzi, zapadła decyzja w sprawie zlikwidowania pogotowia ratunkowego od nagłych wypadków. Pogotowie ratunkowe ubezpieczalni zlikwidowane zostanie z dniem 1 maja rb. Zamiast pogotowia ubezpieczalni wyjeżdżać będzie karetka pogotowia miejskiego lub Czerwonego Krzyża.

**

W środę zakończony został okres bezpłatnego zakładania telefonów w Łodzi. W ciągu czterech miesięcy ogółem w mieście naszym zainstalowano 3200 aparatów, t. zn. dziennie przybywało 27 abonentów.

Dowiedzieliśmy się, że przy uruchomieniu taksówek nastąpi zasadnicza zmiana. Taksówki w miastach staną się przedsiębiorstwami koncesjonowanymi i zezwolenie na nie będą wydawały wyłącznie władze administracyjne. Koncesje będą wydawane na okres 5 lat.

**

Wstrząsająca tragedia wydarzyła się wczoraj w szpitalu św. Aleksandra przy ul. Limanowskiego 115, 55-letnia Sura Koplowicz (Łagiewnicka 13) powiesiła się w ubikacji na haku. Koplowicz przebywała w szpitalu na kuracji od dłuższego czasu i cierpiała na t. zw. pęcherzyce, chorobę skóry.

Nauka chodzenia po ulicach w łódzkich szkołach

Łódź, 12 kwietnia.

(k) Jak się dowiadujemy, niedługo już na terenie wszystkich łódzkich szkół przeprowadzona zostanie akcja, zmierzająca do pouczenia młodzieży szkolnej o sposobie odpowiedniego zachowania się na ulicach.

Akcję tę poleciło kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego spowodu wzrostu liczby nieszczęśliwych wypadków, których przyczyną jest często nieprzestrzeganie przez młodzież i dzieci szkolne przepisów ruchu ulicznego.

Oprócz odpowiednich pogadanek zorganizowane zostaną specjalne pokazy właściwego sposobu przechodzenia przez ulicę i zachowania się na skrzyżowaniach ulic.

Hallo! Tu radio!..

PIĄTEK, 12 kwietnia 1935 r.

12.05—12.50 Sekstet Niny Mańskiej, 12.50—12.55 Chwilka dla kobiet, 12.55—13.00 Dziennik poludniowy, 13.00—13.50 Utwory charakterystyczne i wesoła muzyka — płyty, 13.50—13.55 Wiadomości gospodarcze, 13.55—14.00 Przegląd giełdowy, 14.00—14.45 Muzyka popularna — płyty, 14.45—15.45 Przerwa.
15.45—16.30. Koncert orkiestry Straży Więziennej pod dyr. L. J. Spitzera.
16.30—16.45. „Chwilka pytań” — audycja dla dzieci starszych w redakcji Wacł. Frenkla.
16.45—17.00. Polskie pieśni w wyk. Zofii Wyleżyńskiej. (Tr. z Wilna).
17.00—17.15. „Dyskutujmy na temat pracy i poglądu na świat” — wygł. prof. Bogdan Suchodolski.
17.15—17.40. Recital fortepianowy Velly Vait.
17.40—18.10. Audycja dla chorych w oprac. ks. Rękasa. (Transm. ze Lwowa).
18.10—18.30. Teatr Wyobraźni nadaje fragment słuchowiskowy z dramatu K. H. Rostkowskiego „Judas” w oprac. autora. (Tr. z Krakowa).
18.30—18.45. Koncert reklamowy.
18.45—19.07. Piosenki w wykonaniu Stefana Witasza — płyty.
19.07—19.15. Zapowiedź programu na dzień następn.
19.15—19.25. Muzyka (płyty).
19.25—19.30. Wiadomości sportowe lokalne.
19.30—19.35. Wiadom. sportowe ogólnopolskie.
19.35—19.50. Piosenki w wykonaniu Oli Obaraskiej.
19.50—20.00. Feljeton aktualny.
20.00—20.05. Jak spędzić święto?
20.05—21.00. Muzyka — „Lubione piosenki rewiowe” — płyty.
20.45—20.55. Dziennik wieczorny.
20.55—21.00. „Jak pracujemy i żyjemy w Polsce” — wygł. ks. dr. Augustyn Jakubiński.
21.15—21.25. Pogadanki muzyczne wygł. prof. Zdzisław Jachimecki.
21.25—22.30. Transmisja części II-ej Koncertu Symfonicznego z Filharmonii Warszawskiej w wykonaniu Poznańskiego Chóru Katedralnego. (Chór chóropów i chór męski pod dyr. ks. dr. Gieburowskiego).
22.30—22.45. Recytacja poezji — Audycja p. t. „Czysty liryzm”.
22.45—23.00. Nauki wielkopostne — „O pokusie” — wygłosi ks. dr. Augustyn Jakubiński.
23.00—23.05. Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej.

AUDYCJE ZAGRANICZNE.

RUMUNIA. Wesoły wieczór.
BUKARIESZT. Koncert symfoniczny.
REGIONAL. Muzyka lekka.
NATIONAL PR. Pieśni i tańce hiszpańskie.
STRASSBURG. Koncert uroczysty.
RYM. Koncert wieczorny.
PRAGA. Koncert radioteatru z udziałem Józefa Sztefki (skrz.).

LEKARZ - DENTYSTA

F. KOPCIEWSKI

Przyjmuje codziennie od 9—3

Gdańska 37

tel. 232-55

od 4 7 w lecznicy

Piotrkowska 294

Co daje Pożyczka Inwestycyjna?

Gospodarcze i społeczne wartości nowej pożyczki.—Plan prac inwestycyjnych.—Zatrudnienie jaknajwiększej liczby bezrobotnych celem Pożyczki Inwestycyjnej. — Jakie korzyści przyniesie ona Łodzi?—Pewna i korzystna lokata oszczędności

Specjalny wywiad „Expressu” z prezesem Łódzkiej Izby Przemysłowo-Handlowej gen. dr. Maciszewskim

Nowa wewnętrzna Pożyczka Inwestycyjna, której okres subskrypcyjny rozpoczął się z dniem wczorajszym, znalazła wśród społeczeństwa — jak to można było przewidzieć — pełne uznanie. Ale bo też tę nową operację kredytową rząd cechują wartości, które zawsze zdobyć muszą szacunek, uznanie i zrozumienie. Wartościami temi jest praca, która stała się niejako symbolem Pożyczki Inwestycyjnej, wciągając — z jednej strony — do produktywności działalności gospodarczej „próżniące” dotychczas kapitały, zapewniając — z drugiej — dostarczenie pracy oczekującym jej tysiącom rak roboczych. To gospodarcze i społeczne założenie nowej pożyczki czyni ją właśnie tak bliską i zrozumiałą społeczeństwu polskiemu.

Tę podwójną wartość Pożyczki Inwestycyjnej podkreśla w rozmowie z nami prezes Łódzkiej Izby Przemysłowo-Handlowej i prezes zarządu Zjednoczonych Zakładów K. Scheiblera i L. Grohmana, gen. dr. Maciszewski, uwykułając najistotniejsze cechy nowej pożyczki i jej korzyści.

— Że w zakresie prac inwestycyjnych stoją przed nami olbrzymie zadania — mówi p. prezes Maciszewski — o tem nie trzeba nikogo przekonywać. Widzi to każdy, choćby przyglądając się stanowi naszych dróg, wymagających zarówno rozbudowy sieci, jak i ulepszenia nawierzchni, widzi to zresztą i w dziedzinie innych potrzeb, przede wszystkim komunikacyjnych. Rząd w miarę swych możliwości zaspokajał te potrzeby, możliwości te jednak w ramach obecnego budżetu z konieczności musiały być skromne. Aby rozszerzyć zakres swej działalności inwestycyjnej mógł rząd wprawdzie dążyć do rozszerzenia budżetu, dałoby się to jednak uczynić jedynie drogą zwiększenia obciążeń podatkowych, które w obecnych warunkach byłyby wysoce niepożądane lub wręcz niemożliwe. Wybrano za to inną drogę — drogę najzupełniej

słuszną — zaciągnięcia pożyczki wewnętrznej, tak skonstruowanej, by mogła ona spełnić swe zadania gospodarcze bez nadmiernego obciążenia społeczeństwa. Warunkom tym całkowicie czyni zadość nowa 3-procentowa Poż. Inwestycyjna, która zmierza do trzech celów, wzajemnie się uzupełniających: dostarczania pewnej i korzystnej lokaty oszczędnościom, zaspokojenia najważniejszych potrzeb w dziedzinie przedewszystkiem komunikacyjnej, zatrudnienia jak największej liczby bezrobotnych.

Plan prac, jakie podjęte będą z funduszy, uzyskanych z pożyczki, przewidyje głównie budowę dróg, urządzeń kolejowych i regulację rzek, a więc pomysłany jest tak, by przy możliwie małych wydatkach rzeczowych pozwalał na zatrudnienie możliwie dużej liczby bezrobotnych. W takim programie roboty widzę największy plus nowej pożyczki, łączący w sobie zagadnienie walki z bezrobociem z kwestią zaspokojenia potrzeb gospodarczych.

— Podkreślić również muszę — mówi dalej p. prezes Maciszewski — dalsze, niejako wtórne korzyści Poż. Inwestycyjnej, m. in. dla Łodzi. Dostarczając pracy dużej liczbie robotników, zwiększy ona ich siłę nabywczą, zdolność konsumcyjną, co niewątpliwie wpłynie na wzrost zbytu artykułów pierwszej potrzeby, do których zaliczają się wyroby włókiennicze. Kapitały, jakie wydatkowane będą z pożyczki w formie zapłaty za pracę, wsiąkną w rynek, zwiększając jego obroty, ruch w handlu, produkcję w przemyśle, w części zatem trafią do łódzkiego kupca, przemysłowca, do łódzkiego robotnika.

ka. I to jest druga, niewątpliwa wartość nowej pożyczki.

— Czy jednak, Panie Prezesie, Pożyczka Inwestycyjna nie spowoduje jednocześnie odpływu kapitałów z rynku, co zawsze zmniejsza tempo życia gospodarczego?

— W obecnym wypadku taka ewentualność zupełnie nie grozi. Pożyczka jest obliczona przedewszystkiem jako lokata kapitałów wolnych, niezatrudnionych w danej chwili, a więc przede wszystkim kapitałów o charakterze oszczędnościowym. Zamiast lokowania ich na kontach w bankach czy książeczkach oszczędnościowych mogą być umieszczone — choćby w części — w Pożyczce Inwestycyjnej, która daje co najmniej takie same jeżeli nie większe korzyści.

Przedewszystkiem obligacje tej pożyczki dopuszczone będą do wolnego obrotu, w razie więc potrzeby można będzie zawsze je sprzedać, napewno bez straty, jak o tem świadczą kursy innych pożyczek premjowych, które są przeważnie wyższe od wartości nominalnej. Poza tem Pożyczka Inwestycyjna, poza stałym oprocentowaniem daje szansę wygrania wielkich premii, sięgających pół miliona zł. Dodać jeszcze należy, że obligacje jej przyjmowane będą jako kaucje, wadja i t. p., pod tym więc względem całkowicie zastępować będą żywą gotówkę.

Podkreślić muszę również powszechny, niejako demokratyczny charakter nowej pożyczki. Obligacje będą po 100 zł, dostępne zatem są dla każdego, kto rozporządza najmniejszymi nawet oszczędnościami. Posiadacze Pożyczki Narodowej mogą zapłacić nią połowę sumy, należnej za Poż. Inwestycyjną, spłatę zaś pozostałej połowy mogą rozłożyć na 10 rat miesięcznych.

Tak rozplanowana pożyczka, dająca takie ułatwienia przy subskrypcji i takie korzyści jej posiadaczom napewno będzie miała wyjątkowe powodzenie.

— Oto one — rzekł, wręczając je Kerczowi.

Ten spojrział na niezrozumiałe dlań zupełnie wzory. Następnie włożył je do biurka i zwrócił się do chemika.

— Co mówił inżynier Relecki, wręczając panu te kartki?

Dr. Dyrk spojrział w górę, jakby starał się przypomnieć dosłowne brzmienie słów inżyniera.

— Powiedział: „Mam złe przeczucie, niech pan zachowa u siebie te notatki do jutra. Spotkamy się o 8-mej rano na Nowowiejskiej róg placu Unii Lubelskiej”....

— No i co?

— Później dodał, że bez tych notatek promieni śmierci nie przedstawiają żadnej wartości.

— To wszystko!

— Zdaje mi się tak.

— Pański adres?

— Praga ulica Folki 22 — odparł zdziwiony doktor.

— Dziękuję. Gdyby zaszła potrzeba wezwiemy pana — rzekł inspektor.

— Proszę bardzo.

— Aha, jeszcze jedno. Czy inżynier Relecki był przez kogoś nagabywany w sprawie tych promieni.

Dr. Dyrk zamyślił się.

— Zdaje mi się, że nie. W każdym razie mnie nic o tem nie mówił.

— Dziękuję panu. Dowidzenia!

— Dowidzenia!

Po wyjściu chemika inspektor Kercz zadzwonił do Ministerstwa. Złożył raport i bytności dr. Dynka, pytając, co ma zrobić z notatkami. Oznajmiono mu, że do Centrali zostanie przysłany funkcjonariusz ministerstwa wojny z eskortą, któremu po sprawdzeniu telefonicznem ma wydać notatkę.

(Dokończenie jutro)

ZENON RÓŻAŃSKI

Promienie śmierci

Powieść sensacyjna

— Muszę być spokojny. Widzę, że awantura nic z wami nie wskóram.

— To dobrze. A teraz proszę zdjąć marynarkę i pokazać ranę.

Założę panu opatrunek.

Bez słowa zdjął marynarkę i rozchylił mocno skrwawioną koszulę. Z uwagą obejrzała ranę.

— Nic strasznego. Kula otarła się tylko o rękę — rzekła. Siegnęła do jedynej szafki w pokoju i wyjęła z niej bandaż, watę i butelkę z benzyną.

Wprawnie oczyściła ranę z krwi, przyłożyła watę jodoformową i zawiązała opatrunek.

— Gotowe!

— Muszę pani specjalnie podziękować... — błyskawicznie chwycił ją za głowę i spadł wargami na wilgotne napół rozchylone usta Agnes Bolahy.

Nie zaprotestowała. Wężowym ruchem rąk otoczyła głowę detektywa i oddała mu pocałunek...

ROZDZIAŁ CZTERNASTY.

W centrali służby śledczej.

Warszawa wrzała.

Krzykliwe tytuły gazet oznajmiały wszem wobec i każdemu z osobna o niezwykle zuchwałym porwaniu przez tajemniczą bandę dwu detektywów.

W Centrali Służby Śledczej panowało wielkie podniecenie. Inspektor Kercz puścił w ruch cały aparat policyjny, aby

schwycić sprawców zarówno porwania, jak i kradzieży planów promieni śmierci. Zapał jego potęgował fakt, że minister spraw wewnętrznych, do którego zwrócił się minister wojny — zupełnie niedwuznacznie dał mu do zrozumienia, że jeśli nie odnajdzie promieni śmierci, przeczyla w urzędowej gazecie policyjnej wiadomość, że podał się do dymisji, która została przyjęta.

A inspektor Kercz nie myślał o rezygnacji z kariery. Zresztą w grę wchodziła również ambicja osobista. Wykrycie bandy niewątpliwie przyczyniłoby się do serji odznaczeń, których inspektor pragnął jak niczego innego.

Sam kierował śledztwem. Dziesiątki agentów chodziło po mieście, szukając jakiegokolwiek śladu bandy. Posterunki policyjne w całym kraju zaopatrzone były w rysopisy barona Siedelnikowa, który zdobył inspektor od jednego ze swych prywatnych znajomych — stałego bywalcę klubu na Moszyńskiej.

Wszystko napróżno.

Banda znikła jak alkohol w gardle pijaka. W areszcie przebywało ze stu podejrzanych o kontakt z Siedelnikowem — przestępców. Każdego z nich przesłuchiwał osobiście Kercz. I to nie naprowadziło go na żaden ślad. Na licznych naradach, jakie odbywały się w gabinecie inspektora, niejednokrotnie dawano się słyszeć zdanie, że banda Sie-

delnikowa wyjechała zagranicę. Zdanie to było logicznie tłumaczone przez komisarza Prukale, który twierdził, że Siedelnikow, po zdobyciu planów promieni śmierci, niewątpliwie wyjechał zagranicę. Bo i pocóżby siedział w kraju, narażając się na aresztowanie i — co zatem idzie — na odebranie planów.

Inspektor Kercz zbijał to rozumowanie faktem porwania Rysia i Bakera.

— Gdyby Siedelnikowi zależało tylko na planach, wyjechałby od razu po ich zdobyciu — mówił — widocznie coś mu brakuje i dlatego pozostał w kraju, a że obawiał się Rysia i Bakera, polecił ich sprzątnąć.

To również było logiczne.

Przekonali się o tem wszyscy, gdy do Centrali zgłosił się asystent inżyniera Releckiego, dr. chemii, Stanisław Dyrk. Inspektor Kercz przyjął go dosyć niechętnie. Sądził, że dr. Dyrk przyszedł w sprawie tajemniczej śmierci inżyniera. Okazało się jednak, że niepozorny chemik przyniósł wiadomość, za którą nie ma zapłaty.

— Świętej pamięci inżynier pracował nad wynalezieniem promieni śmierci — rzekł. — W dniu, kiedy został zamordowany, wręczył mi zapiski — mówiąc, że stanowią one podstawę do planów wynalazku!

Inspektor Kercz omal nie spadł z krzesła.

— Gdzie pan ma te zapiski? — krzyknął niemal.

Chemik spojrział zgorszony.

— Mam je w kieszeni — odparł flematycznie.

— Proszę mi je dać!

Dr. Dyrk sięgnął do starego poprzecieranego portfela i wyjął kilka zapiskanych kartek.

HRABIANKA

Sensacyjny romans współczesny

Napisał dla „Expressu” — Jerzy Bak

67

STRESZCZENIE POZATKU POWIEŚCI.

Hanka Fronczakówna, młoda, niezwykle urodziwa dziewczyna jest pomywaczką w nocnym lokalu „Albatros”, gdzie występuje tajemnicza para tancerzy w maskach — „Grzegorz i Julita”. On jest synem kamerdynera, ona — hrabianką, Julitą Krasnowską. Hanka kocha się potajemnie w pięknym tancerzu, lecz on nie zwraca na nią uwagi.

Pewnego wieczoru Julita wśród tańca pada nagle na śniącą posadzkę. Jakiś mężczyzna we fraku podbiega do nieruchomo leżącej tancerki, przyłożył ucho do obnażonej piersi i ożnał, że tancerka nie żyje. Na jej ramieniu widniał krwawy znak w kształcie trójkąta. Przybyły lekarz sądowy stwierdził, że tancerka żyła jeszcze w chwili, gdy badał ją jejomość we fraku. Szukano go po całym lokalu, lecz tajemniczy „lekarz” znikł bez śladu.

Grzegorz Lubow, wezwany do martwej, ujrawszy ją bez maski, stwierdził ku swemu wielkiemu przerażeniu, że to nie jest Julita Krasnowska, jego partnerka, lecz nieznana kobieta. Dalsze badania lekarskie wykazały, że nieznajoma tancerka została w podstępny sposób zamordowana.

Nadkomisarz Lisicki, prowadzący śledztwo w tej sprawie, staje wobec nierozwiązalnej zagadki. Grzegorz zeznał, że Julita Krasnowska jest spadkobierczynią wielkiej fortuny, pozostawionej przez jej ojca, hrabiego Krasnowskiego, który zginął w Rosji wraz z żoną. Pieczęcie, złożone w banku Julita ma otrzymać w myśl testamentu z chwilą ukończenia dwudziestu lat, a więc za dwa lata. Hrabia Krasnowski przed śmiercią wyczytał testament ojcu Grzegorzowi, a ponieważ stary Lubow nie może się już takimi sprawami zajmować ze względu na swój wiek, przeto sprawę tę ujął w swe ręce młody Grzegorz.

Nad ranem policja odnalazła prawdziwą Julitę Krasnowską, która w stanie nawpółprzytomnym leżała za miastem. Julita potwierdziła, że jest spadkobierczynią wielkiej fortuny, lecz jednocześnie oskarżyła Grzegorza o to, że on ją właśnie wywioził za miasto, chcąc zagarnąć jej majątek. Grzegorz jest zdumiony temi zeznaniami i twierdzi, że to kłamstwo. Następnego dnia Julita cofnęła zeznania, kompromitując Grzegorza, tłumacząc się przywideniami i nerwową chorobą.

W drodze powrotnej do domu Grzegorz natknął się na tajemniczego „lekarza”, którego chce oddać w ręce policji, lecz dowiaduje się od nadkomisarza Lisickiego, iż rzekomym zbrodniarzem jest prokurator Piotr Czybicki.

W domu Grzegorz zostaje list, w którym anonimowy autor, nazywając siebie „Robertem”, umawia się z nim na szóstą wieczór w „Harze „Zaby”.

Tam Grzegorz dowiaduje się, że zamordowana na dancingu kobieta nazywa się Marta Wild, a tajemniczy „lekarz”, znany w świecie przestępców pod przydomkiem „Goryl”, był jej kochankiem. Robert nie chce wymienić swego nazwiska, lecz ofiaruje Grzegorzowi swą pomoc w sprawie wykrycia zbrodniarzy.

Z rozkazu okrutnej ołotki Hanka wychodzi z domu z tajemniczą organizacją „Krwawy Trójkąt”, starała się ongiś o względy Julity, która go odrzuciła. Teraz nawiązał z nią stosunki i spotykał się z nią w swej garsonjerze.

Pewnego dnia Batozek urządził w swych apartamentach wielki bal, na który zaprosił Julitę oraz prokuratora Czybickiego.

O czwartej nad ranem, gdy goście chcieli się pożegnać, nigdzie nie można go było znaleźć. Drzwi gabinetu były zamknięte. Wyważono je. Wówczas znaleziono Batozka siedzącego przy biurku z rewolwerem w prawej ręce. Z prawej skroni sączyła się krew. Nie żył już. Na biurku leżał klucz od drzwi oraz pożegnana kartka: — „Odszedł dobrovolnie. Nie pytajcie nikogo o nic. Bawcie się dobrze”. Wszystkie jakgdyby wskazywały na to, że Batozek popełnił samobójstwo.

Robert wyjaśnia nadkomisarzowi w jaki sposób Batozek został zamordowany, stwierdzając że morderstwa tego dokonał Goryl.

Pewnego dnia auto dyrektora fabryki Szredera przejechało małego synka robotnicy. Hanka udaje się w tej sprawie do Szredera, lecz on ją wyrzuca z gabinetu. Podczas kilkuminutowego pobytu w gabinecie Hanka podслуtowała telefoniczną rozmowę Szredera, który zapraszał Grzegorza na występ z okazji balu dla najbardziej potrzebujących. Hanka zwróciła się więc do Grzegorza, prosząc go, aby zabrał ją na ten bal i przedstawił Szrederowi jako Manuellę Czyrską. Grzegorz spełnił jej prośbę. Oboje wybrali się na bal. Szreder odradził pocałunek, do niej chlewił.

Wreszcie Hanka chce wrócić do domu, lecz Szreder zatrzymuje ją.

Hanka tłumaczy się, że musi pójść zrana do pracy i że jej szef jest bardzo surowym człowiekiem.

— A to oświ... — odparł Szreder. — Nie rozumiem jak można być surowym szefem dla takiej pracownicy jak pani... Czy może mi pani powiedzieć jak on się nazywa?..

— O, nie... Mogłabym jeszcze stracić posadę... Niech pan lepiej z nim nie zaczyna...

— Ale pani jeszcze nie pójdzie... Cóż to?.. Dopiero przecież trzecia godzina!

— Muszę wcześniej wstać... Pan nie wie, jak to się pracuje, gdy się nie jest wyspanym. Pan pewnie będzie jutro spał cały dzień...

— O, nie, proszę pani... O szóstej wieczorem mam konferencję w biurze...

— O szóstej wieczorem... Ja muszę być przy pracy znacznie wcześniej...

— To pani się spóźni... Niech pani jeszcze zostanie... Bardzo o to proszę...

— Niestety, panie dyrektorze... Bardzo żałuję, ale będę musiała już pójść...

— Ale pozwoli pani, że ja panią odprowadzę do domu...

Hanka zbladła.

— Jakto do domu?..

— No, przecież pani jedzie chyba do domu?..

— No, tak... Oczywiście...

— Więc nie będzie pani wracała sama o trzeciej w nocy...

— Ależ to głupstwo, panie dyrektorze... Pojadę dorożką... POCO mam pa na fatygować...

— Nie, proszę pani, na to już nie pozwolę... Pani była moim gościem i moim obowiązkiem jest odprowadzić panią do domu. Na dole czeka zresztą moje auto...

Hanka nie wiedziała jak się wykręcić z tej matni. Nie mogła przecie przyznać się wobec Szredera, że jest lokatorką domu rodzinnego, w którym mieszkali wyłącznie tylko robotnicy z jego fabryki.

— Tak — próbowała zaprzeczyć — ale pańska obecność może tu być konieczna... Przecie pan tu jest gospodarzem...

— To głupstwo, łaskawa pani! — odparł Szreder. — Jak pani widzi, goście bawią się bezemnie doskonale... Proszę bardzo...

Przywołał lokaja i kazał mu przynieść garderobę. Hanka nie mogła się już wykręcić. „Co teraz będzie?..”

— myślała zaniepokojona, zstępując obok niego po marmurowych stopniach pałacu — „On w żaden sposób nie powinien się dowiedzieć prawdy!”

Szreder zatrzymał się przed pałacem. Odwrotny ujrawszy go, zawołał:

— Auto pana dyrektora Szredera!

Z długiego szeregu luksusowych wozów wysunęła się lazurowa limuzyna dyrektora „Odzieżówki”.

— Proszę... — rzekł Szreder, otwierając grzecznie drzwiczki. — Gdzie pani mieszka?..

Twarz Hanki oblała się rumieńcem. Nie wiedziała co odpowiedzieć. Dobrze, że było ciemno i Szreder nie zauważył jej zakłopotania. Ale trzeba mu było przecie odpowiedzieć.

— Gdzie? — powtórzył Szreder, schylając nisko głowę.

— Parkowa 15... — odparła niepewnym głosem.

— Parkowa 15?.. — powtórzył Szreder — Przyznam się, że nie wiem gdzie to jest...

— Za torem kolejowym, panie dyrektorze... — poinformował go szofer.

— Tak, oczywiście, — pochwyciła uradowana Hanka. — Za torem kolejowym...

— Ach, jeżeli tak, to świetnie... Mój szofer doskonale orientuje się w nazwach ulic... Więc proszę, niech Jan jedzie...

Auto ruszyło równym kłusem. Siedząc we wnętrzu wygodnej limuzyny, Hanka nie mogła się jeszcze pozbyć trapiącego ją niepokoju. Z biciem serca oczekiwania zatrzymywania się auta. Co będzie, jeśli pod numerem piętnastym okaże się niezabudowany plac?.. Szreder nie jest chyba takim durniem, żeby wierzył, iż ona mieszka pod gołym niebem?..

Dyrektor próbował nawiązać w aucie rozmowę, lecz Hanka, zajęta swymi myślami, odpowiadała półsłówkami.

Auto kluczyło po wąskich, ciasnych uliczkach i wreszcie wydostało się na szeroką drogę.

— Ale też daleko pani mieszka od miasta... — rzekł Szreder, rozłożywszy się wygodnie na miękkiej, szerokiej ławce.

— O, tak... bardzo daleko.

Ogarnął ją nowy strach: — jak wróci potem z tej Parkowej ulicy na Fabryczną?..

Żałowała już, że zgodziła się na tę komedię. Ale teraz cofnąć się nie miało sensu.

Wreszcie szofer zatrzymał się na wyznaczonym miejscu. Hanka wyrzała przez szybę i struchlała.

Na Parkowej pod numerem piętnastym wznosił się drewniany, parterowy domek...

— Tu pani mieszka? — zdziwił się niezmiennie Szreder.

— Hanka udawała, że nie słyszy... Mózg jej pracował intensywnie... Jak te raz wybrnąć z tego galimatjasu?.. Jeszcze raz wyrzała przez szybę...

Obok wznosił się solidny, dwupiętrowy gmach czyniacy wrażenie niezbyt wykwintnego pałacyku...

— Pański szofer omylił się... — odparła Hanka po chwili. — Powiedziałam, że mieszkam na Parkowej pod 17-ym, obok, ale to wszystko jedno... Bardzo dziękuję... Dojdę już ten kawaleczek...

Chciała wykorzystać już tę okazję i wyjść z auta, by nie trzeba było otwierać bramy w obecności Szredera, gdyż to pociągnęłoby za sobą nowe nieporozumienie...

— Ale widocznie prześladował ją tego dnia straszny pech.

— Nie szkodzi... — odparł Szreder. — Jan, Jan źle słyszy... Pani mówiła: — Parkowa 17!

Szofer wybauszyl szeroko oczy.

— Możliwe... — mruknął wreszcie i podjechał pod pałacyk.

Hanka chciała szybko wyskoczyć i pożegnać swego opiekuna, lecz Szreder zatrzymał ją, mówiąc:

— Niech Jan zadzwoni na dozorcę... POCO pani ma sama czekać na ulicy...

Szofer spełnił rozkaz. Podszedł do bramy i nacisnął dzwonek. Hanka dygotała z niecierpliwości. Co teraz będzie?!

Jan nacisnął dzwonek poraz drugi.

— Przykro mi się z panią... — rzekł Szreder, ściskając jej rękę.

— Mnie również... Dziękuję... Do widzenia...

— Zaraz... Czy w ten sposób chciała pani mnie pożegnać?.. Czy ma pani telefon w domu, pani Manuella?..

— Owszem... Mam, ale... chwilowo jest zepsuty...

— W takim razie już musimy się umówić na następne spotkanie... Bo ja muszę jeszcze panią zobaczyć...

Usłyszała zgrzyt klucza w zamku. Dozorca otworzył bramę. Hanka nie wiedziała już co się z nią dzieje.

A Szreder nie wypuszczał jej dłoni ze swej grubej ręki.

— Więc dobrze... — zapytała wreszcie rozdrażnionym głosem. — Czego pan chce?..

— Pani jest wyjątkowo zdenerwowana... Czy pozwoli pani, że przyjadę po panią jutro o ósmej wieczorem?..

— Tutaj na Parkową?..

— No, oczywiście... Bo gdzieżby?..

— Nie, nie... Potem panu wytłomaczę... Ale tu pan nie może przyjechać

Szreder zrobił zdziwioną minę.

— Domyślam się... Maż?..

— Tak i nie... Potem panu odpowiem. Za nią rozległ się głos szofera:

— Pani przyjechała...

Dozorca przetarł zaspane oczy.

— Jaka pani?..

— No, jaka?.. Przecież nie moja, tylko wasza!..

— Jak moja?.. — dziwił się dozorca. — Moja że dwa lata temu uciekła z jednym

achtozem.

— To pewnie teraz wróciła...

Hanka była już bliska płaczu. Mówiła coraz głośniejsze, by zagłuszyć klutnię szofera z dozorcą, który zapewnił Janę, że zwarował wraz ze swoim panem i tą panią, która przyjechała.

— Więc gdzie się spotkamy?.. — na legal Szreder.

Aby prędzej zakończyć tę skandaliczną scenę, odparła:

— Już ja do pana zadzwonię... Kiedy pan będzie w biurze?..

— Od szóstej do ósmej... Zadzwoni pani? i... Napewno?!

— O, napewno...

Wyrwała wreszcie dłoń z jego uścisku. Zbliżyła się niepewnym krokiem do bramy. Szofer klócił się jeszcze z dozorcą.

— To nie jest moja pani! — zapewnił dozorca. — Co to ma znaczyć?..

— Dziękuję... — rzekła Hanka spokojnym napozór głosem, zwracając się do szofera. — Pan mi już jest niepotrzebny...

Szofer skłonił się i wrócił do auta.

Hanka wyjęła z torebki złotówkę i pakując ją do dłoni dozorczy, szepnęła:

— Nie mów pan nic... Potem panu wyjaśnię... Zamykaj pan drame...

Dozorca okazał się człowiekiem bardzo pojętnym. Poznał odrazu swą panią i kłaniając się nisko, wpuścił ją do bramy.

— Taki bałwan! — mruknął szofer, naciskając starter. — Ze mną klócił się, że pani jego uciekła przed dwoma laty, a teraz kłania się jej do ziemi...

— Wracamy na bal! — zawołał Szreder.

Auto zawróciło. — Gdy szum motoru umilkł w perspektywie mrocznych ulic, Hanka odetchnęła z ulgą. Dozorca stał obok i przyglądał się jej uważnie.

— Drogi człowieku — zwróciła się doń Hanka. — Czy daleko stąd do Fabrycznej ulicy?

— Do Fabrycznej?.. Rety, to przecie można powiedzieć, drugi koniec świata!

— Czy zajdę na miejsce za dwie godziny?..

— Szybkim marszem, to pewnie tak. Ale pani przecie, widać, bardzo zmęczona...

— Może wezwać dorożkę?..

Przypomniała sobie, że ma w torebce jeszcze tylko pół złotówki. To był cały jej majątek.

— Nie, dziękuję panu... Ja tylko tak.

Dozorca otworzył bramę. Wyszła na ulicę. Wskazał jej kierunek, w jakim powinna się udać. Ślaniając się na nogach, ruszyła naprzód poprzez ciemne ulice...

Kilkakrotnie zwracała się po drodze do policjantów, prosząc o wskazanie dalszego kierunku... Wreszcie — gdy na horyzoncie zamierały już gwiazdy i słońce szła ponad ziemią — ujrzała znajome domy z Fabrycznej ulicy...

Zmęczona zatrzymała się przed domem rodzinnym. Nagle usłyszała przy sobie znajomy głos:

— Sama wraca pani o tej porze?!

Podniosła głowę. Drgnęła. Przed nią stał Grzegorz. Czekał na nią od opuszczenia sali balowej. Nastawił kołnierz palta, było mu zimno.

— Czy on nie mógł pani odprowadzić?.. A może miał już dosyć?..

Hanka nie odpowiadała. Nie miała sił. Była tak ogromnie zmęczona... Jej milczenie bardziej jeszcze denerwowało Grzegorza.

Tłumaczył sobie jej milczenie na swój sposób. Pewnie nie może znaleźć odpowiedzi na jego zarzuty. Męczyła go niepewność co do Hanki: — jaka ona jest właściwie?.. Czy taka, jak ją sobie dotychczas wyobrażał, czy też taka, jaka wydawała mu się tego wieczoru?..

Innymi słowy: — czy Hanka nie różniła się nieczem od Julity?..

(Dalszy ciąg jutro)

PEŁNA TABELA WYGRANYCH

pierwszego dnia ciagnienia 3-ej klasy 32-ej Loterii Państwowej

W pierwszym dniu ciagnienia trzeciej klasy loterii państwowej główne wygrane padły na następujące numery:

Zł. 10.000 — 14821 12087 104200 141807
Zł. 5.000 — 34946 35639 55975 103700
Zł. 2.000 — 35870
Zł. 1.000 — 31081 151038 179977
Zł. 500 — 49993 94438 93340 145316 148074 172398 125479 116579

Zł. 400 — 9649 2175 14743 38664 72298 76078 94207 111782 135383 139717 143277 154098 168489 183318

Zł. 300 — 195 1428 17377 37613 38432 46579 55304 56723 61209 73051 95216 101143 119448 141268 158142 159090 157638 154239 154153 156938 163978 176666 177913 180277

Zł. 250 — 4168 9477 21245 30747 37887 49771 49727 49531 49107 49986 54585 58629 72645 71493 70003 81000 85192 93068 101012 102953 111217 113999 117528 126650 137124 136181 151069 154481 154789 153046 155677 161628 162564 164343 168728 174873 177895 180293

STAWKI

Po 50 Zł., z literą s — po 200 Zł.

65s 74s 80s 396s 493 818 25s 36 924s 53s 72s 1041s 93 332s 43 630s 96 887 919s 2000s 94 235s 308s 405s 41s 520s 709 11s 3107 719s 911s 60 4202 511 885s 5270 663s 76 81s 6132s 75 440s 508 19 71s 995 7209 377 484s 626s 740 968s 8069s 92s 153 218 93 422 528s 93 643s 57s 854 921 9107s 76s 43s 44 598

10128 621s 786s 828s 961s 64s 11132 70 83s 315s 79 98 565 686s 757s 84s 963s 12312 85s 471s 603 818 922 13114s 75s 229s 50s 417 505s 860s 14245s 305s 832 919s 23s 15491s 555s 913s 80 16397s 453s 57s 999s 17008s 235s 527s 624 703 819s 930 18011s 72 162s 261s 581s 692s 821 26s 60 904s 19143 72s 630s.

20054s 167 208 487s 682 888 21218s 50 967 22475 790 23231 66s 463s 139s 733s 822s 24189 442 25046s 596s 98s 801s 999 26014s 140s 232 312 63s 611 70 733 27182 89s 96s 595 783 800 28026 618s 941 29113 96 375 604 40 768s

30107s 254 587s 797 810 920s 31076s 210s 674 799 999s 32046 97s 353s 56s 406 891s 33075s 471s 570s 89s 913s 14s 34296s 304s 596s 872s 82 917s 82 35204 345 453 789 36067 163s 291 471s 674s 725 847 925s 37081 307s 458s 577s 963 38151s 391s 613s 762 83 39011 334 408 745 55s 93.

40095 390 745s 809s 70 1 985 41659 137 235 340 62s 452 683 914 25 42077 199 363s 415s 504s 943s 96s 43102s 552 760 79 44132 45s 226s 89s 771 72s 89s 937 49s 45122 44s 268 80 378s 450 55 558s 67 74s 46007 44s 91 180 275s 419 528s 606 771 828 930s 47141s 260s 78s 82s 430s 561 843 48009 324s 659s 49039 149 993.

50746s 568 619s 51107 207 342s 509 53s 621s 773s 951s 80 52060s 208s 393 707s 810s 95s 53121s 201s 380 655 800s 953 54156s 271s 95 316 539s 641 766 55009s 17 19s 102s 35 242 31s 74s 83s 405s 658s 56046 161 208s 355s 422 80 2s 547s 933s 52 57111s 63 300s 70s 635s 94 789s 909s 58006 120 211 347 519s 57s 71 619 710s 98 912 59006s 194s 234s 388 139s 655s 772s.

60068 150 237 474 569 706 938 61181s 349 427 30s 82 815 986s 62127s 496s 611s 17 82s 920 55s 88s 63007 108 290 4 22s 79 528s 671 821 55s 929 64309 62s 948 65383s 427 57s 685s 726s 812s 66227s 74 84 752s 58s 897s 984s 94s 67012 331s 437s 933s 68147s 203 328s 482s 602 915s 69104s 95s 205 503 699s 706s 885s 993

70324 590s 905s 71261s 80 31s 9 485s 567 677 794s 802 72005s 772 73020s 135s 311s 412s 30s 39s 49s 534s 58s 637 919s 74015s 166s 88s

511 97s 75194s 502 27 405 37s 556 663 702s 871 76174s 240s 314 536 611 77282s 422 711s 42s 878s 840s 78001s 76s 108 44s 493s 582 79083s 158s 615 92s 760s 842 954.

80013s 235s 365 596 81226s 389s 478s 514 21s 65 620s 52 730 82060 662s 613 752 83219 959 84089 104 244s 378s 791 839s 85047s 312 423s 531 692 936 86668s 87392 538s 668s 823 88076 168 485 563s 641s 764 89192 412 908 48

90130s 62 287 659s 742s 91297s 337 449 710 804 92013 59 71 272s 535s 652s 768 867 69 968s 93095 186 298s 322s 435s 530 7s 740 831 94088s 627s 53s 59 804 95589s 96164s 229 33 374 408s 42s 616 970s 97075 422 94 640s 894 98340s 509s 78s 99051s 285s 601s 75 954 913s

100021 164s 282 452 784s 101107 98 393s 493s 761 s 800s 805 988s 102128 230 49s 78 333 83s 464 88s 551 90 633s 61s 928 103725 862 104336s 54 447s 527 722 27s 105057 442s 636 75 831 39 106007s 128s 654s 788s 107403 591 767 108119 303s 19s 551s 77s 685 842 923s 71s 89 109167s 347 609 16 97

110537s 641s 908s 47 111011s 176 78 447 652s 112126 241 394 436 86s 616s 831 944 88s 113045 329 587s 704 823 914s 50 114132 396s 471s 996 115253 474 533 856 455s 116041 435 48 816 117026 163 332 624s 724 944s 118022 343 86s 119229 65s 90s 538 688s 848 942.

120069s 117s 215s 323s 121231s 323s 99 498s 620 92 3 834 122325s 43 490s 511s 823s 123410 613 78s 85s 768s 888s 124155 89s 251s 73s 832 56 923 31 125110 18 458s 856 931 40 71 126011s 300s 708 900 960 127399 581s 91 708 128018 80s 1s 305 495s 510s 20 735 884 129196 234s 323s 513s 861s 97s.

130250 479 607 797s 859 131087 132 610 132444s 55s 636s 739s 133145s 454 617 735s 862s 134123 80 238 360s 481 781s 84s 135127 348s 477 644 855s 136269s 415s 615s 714s 948s 137038 222 41 480 734 78 138107s 49 74 244s 96 378 462s 91 632 139266s 516 29 837s

140418s 54 141146s 82 486 96 506 77s 142273 143008 253 302s 88 455s 144125s 296 322s 580s 613 745 867 145003s 334 663 847s 972s 146024s 48 451 61 654s 867 147301s 33 404 768s 917s 148103 92s 528s 63 8 683 149027 94s 180s 496s 780.

150007s 299 508s 57s 651 991 151230 827 152090 8 527s 711s 931 153013s 522 6 615s 822s 926s 34s 154013s 79 230 9 333 402s 66 533s 711 825 86s 155218s 768s 156239s 54s 301s 438s 681s 796s 930 8 157042s 109 491 553s 815 69 966 158035s 9s 121s 54 220 313s 447 627s 70s 1s 832s 159239 325s 43 766s 822 965.

160085 415 54s 79 509 57 920 161353s 415s 731 961s 162549s 761 97s 853 163017s 79 163 309 81s 63s 727 800s 66s 164220s 451s 71s 864 938s 165005 47 67s 390 465s 587 792 960 166314 562s 690s 807s 964s 167187s 309 62 598 756s 62 842s 931 168027s 65 117 306s 14s 454 646 169043s 51 338 876 944s

170187 901 70 171058 92 477 636s 48s 796 172567s 648 173221s 46s 70s 71s 412s 47 579 606 19s 97s 174137s 485 511 45s 863s 933 175013s 264 83s 331 706s 80 930 98 176086 334s 99 889 177182 276s 425 61s 754s 99 882 178223 646 950s 60 179037s 171 311 429s 570s 708 83 180052 83 406 24 69 520 850s 181065s 156s 407s 513s 639 711 23s 38s 182225 368 408s 26 51 718 854s 163340 724 37 91s 184212 73s 81s 369s 615s 885s 99s.

W drugim ciagnieniu padło

50.000 — 21410.
20.000 — 29020.
10.000 — 63474.
5.000 — 3386 117142 182009.
2.000 — 31090 156672 175005.
1.000 — 10823 37967 69596 145298 179986.

500 — 96720 77668 79416 113979 37271 70429 63399 121939 109934 132816 109963 102358 114731 i 130809.

400 — 19707 22583 28146 32783 42438 78751 82406 92812 97182 105389 126307 136642 140574 169798 184152.

300 — 1515 44286 83967 97168 104909 131133 135241 172070 161877 182324 182235.

250 — 1186 2750 17532 28483 35385 42194 47836 46817 55217 55297 61309 63522 68813 10701 71814 74418 74850 89424 101945 103065 102324 100286 115133 124697 123146 123785 127009 127567 130420 147982 150585 153769 160096 170887 176989 178976 184260.

STAWKI

Po 50 zł. — z literą s po 200 zł.

321s 78s 97 502 84s 619s 75 944s 1054s 230s 313s 416s 827s 32s 995 2079 163s 437s 80 92s 748s 855s 989s 3067 94s 125 67s 206s 705s 4112 510s 29 75s 77020s 126 362s 529 647s 832s 960s 78070s 460 95 511s 968s 98s 79014s 85s 135s 524 76 93s 607 713 61 806 24s 927.

35 220 465s 513 645 74s 886s 5151s 69 83 538 69s 92 478 878 6088s 352 443s 584s 664s 778s 909 7048 454 970s 8086 798 934s 9110 382 449s 909s

10032s 74s 155 258 352s 529s 653 913s 11140 41s 492 777 844s 90s 12089 165s 215 430 79 13222 99 368s 90 14134s 82 300 656s 855 15606 97s 16101s 270s 353s 579s 608 973 17047s 95s 161 514s 18145s 275 402s 717s 19270s 482s 719 33 20258 370 440s 558s 677 939s 21004 137 517s 604 816s 40s 933 63 65s 22006 298 379s 727s 895s 23039s 140s 233 335 445s 541s 891s 24042 165 93 537s 615 965s 25230s 383 576s 829 58 78 26161 505s 672s 767s 893 956 27318s 541s 56s 97s 697 989 28195 423 623s 29337s 73 466 571s

30003s 56 81s 151s 345 649s 951s 81s 31100s 226s 725 866 32028s 132s 689s 706 52s 849s 33367 957s 92s 34078 228s 83 458s 695 35383 507s 942 36011s 119 249s 441s 621s 790s 37144s 453s 745 830s 68s 973s 38001 52s 216 26s 68s 72 678 871s 923 64 39053 403 29s 56s 678 741 57 40032s 776 818 41271s 551s 830s 911s 22s 71 41271s 375 98s 492 646s 837s 43077 384s 476s 658s 881s 925 90s 44035s 141 518s 45189 208s 73s 325 29s 491s 583 889 97s 46120s 222 371 91 594s 694s 845 58s 47172s 503s 74s 659s 701s 854s 976 48056 97s 229s 74s 483s 618 704s 878s 987 49434 78 699s.

50372s 478 556 637 731 846s 910s 51060 460 555 966s 70 52107 89 228s 322 415s 85 88s 676s 774 53079s 182 240 46 815s 924s 54050s 73s 551 974s 53343 928s 90s 56171s 78 227 784s 987s 57252s 533 824 901 58142 44 228s 66s 780s 925 49s 59011 71s 315s 637s 710 936 43 51s.

60024s 70s 121s 357 457 523 79 640 715s 25 80 803s 31 77 61077 301s 463s 99s 786s 89 834 92 962 62200 808s 68 78 91 63073 100s 227s 720s 64051 275s 368s 440s 65189s 317s 440 840s 88s 66297s 362 575 67197 257s 74 85s 641 937s 95 68242s 312 74 553 675s 78 768 78s 806s 30s 88 912s 69175s 207 54s 441 640 837 928s 51s.

70008 29s 154s 223s 43s 650 746s 56s 80 910s 20 71066 687 833 72010 86s 292 439s 518s 730s 876 73104 32s 75s 299 400 96s 550s 669s 806s 53 911s 74020 294 333s 714 55s 878s 75146s 239 540 662s 81 82s 839 76131s 71s 77s 274s 390 414s 80179s 233s 41 317 515 721s 80 968s 81074s 281s 522 76s 755s 871s 82099s 279 330s 625s 638s 60s 69s 958s 83006 101 460s 517 840 948 84186s 420s 91s 522 662s 785s 866 85033 341s 576s 647 88s 781 86029 33s 425s 68s 593s 625s 700s 33s 645 87575 649s 839s 88085s 371s 608 718s 34 65 69s 916 46 89010 115s 374 404 687 90005s 138s 517 95 280 661 942s 91087s 267s

354 720s 28 96 864s 92014 16 25s 31s 204 39s 81s 98 408 683s 708s 807s 915s 75s 93021s 46 467 834s 988s 94202s 752s 988 95240s 319s 733s 70 96146 222s 480s 655s 971s 97008 267 81s 668 852s 98490s 621s 68s 708s 968s 71s 99183 490s

100249 492s 510s 899s 926s 63 101061s 597s 755s 98s 884 102437 613s 22 103373 719s 89 104339 41s 482 568 628s 912s 42s 105002s 196s 324s 400 672s 771s 106022s 159 82 300s 632s 90s 738 989s 107133s 295 316s 74 80s 537 779 846 68s 925 36 43 102107s 772 822 109160 217s 316s 79 534s 73s 681s 727s 52 807s 42s 918s 110429s 580 606 774 111133s 40 51 368s 740 91 894s 946s 112071s 577 705s 68 843s 949 60 113097s 149 302s 36 599 711s 988s 114242 44 59s 236 29 38 39s 508 63 749 823 115070s 86s 88s 478s 515s 81 651 54 770s 912 65s 116245s 503 05 943 73s 117032s 86s 208 339s 61s 80 526 706 118109s 57s 618 714s 119084s 129s 215s 18s 422s 593s 759 889.

120032 258s 468s 525 34 875s 929 55 121108s 511s 69 655 88s 945s 99 122514s 699s 807s 935 123506 961 64 124005 40 321s 484s 638 735 837 125216 468s 620s 771 902 126270 89 558s 127260s 98 430 588 606 750 817 925s 128204s 363 86s 695 746s 847 70 929s 32 129105 452s 67s 81 269s 46s 984s.

130488s 764s 95s 870s 945s 131296 533s 727 874s 132066s 121s 23 465s 544s 689s 819 133043 614 880 952s 134353 450 736s 837s 135044 90s 137s 310s 61s 549s 35 89s 685 975s 136338 80 502 62s 633 799s 137194 552 720 828s 963s 66s 138008 66s 67s 193 784s 139006 39s 431s 67 609s 827 964.

140057s 503 691 727s 908 24s 82 99s 141090s 108s 79 37

Mecz z Czechosłowacją na stadionie miejskim w Poznaniu

Sprawa meczu bokserkiego o puchar Europy środkowej Polska—Czechosłowacja została definitywnie załatwiona. Zarząd PZB, zgodził się na rozegranie meczu w Poznaniu przyczem termin ugodniony został na dzień 12 maja.

Mecz rozegrany zostanie na wolnym powietrzu na stadionie miejskim. Czesi zestawili już ósemkę reprezentacyjną, która przedstawia się następująco: Biala, Nawratil, Nowak, Krahel, Hrubesz, Vana, Havelka, Kuss.

Biegi Narodowe odbędą się w poszczególnych miastach

Warszawa, 12 kwietnia

Dnia 3 maja odbędą się po raz pierwszy we wszystkich miastach Polski „Biegi Narodowe”. Dotychczas odbywał się stale w Warszawie Bieg Narodowy o charakterze ogólnopolskim, zaś obecnie przeprowadzona została reorganizacja, przyczem ustalono dystanse dla 5 kategorii zawodników.

Do I-ej kategorii zaliczono zawodników zrzeszonych w klubach, należących do PZLA. Dla kategorii tej dystans biegu wynosić będzie 7 km.

Do II-ej kategorii zaliczono zawodników zrzeszonych w klubach nie należących do PZLA (np. policja, Strzelec, Sokół) — dystans biegu dla tej kategorii wyniesie 5 km.

Do III-ej kategorii zaliczono zawodników niestowarzyszonych (5 km.).

Do IV-ej juniorów i do V-ej — młodzież szkolną (3 km.). (II)

200.000 złotych przeznaczono na Olimpiadę

Warszawa, 12 kwietnia

Polski Komitet Olimpijski uchwalił preliminarz budżetowy związany z kosztami Olimpiady w sumie 200.000 złotych. (II)

Wieczorek zastąpi Czortka w reprezentacji Warszawy na mecz z Łodzią

Warszawa, 12 kwietnia

W składzie reprezentacji Warszawy na mecz z Łodzią zaszła w dniu wczorajszym zmiana. W wadze muszej zamiast wyznaczonego uprzednio Czortka walczyć będzie Wieczorek.

Skład reprezentacji Łodzi nie został jeszcze dotychczas skompletowany, gdyż brak jest reprezentanta w wadze średniej. Decyzja co do nadania tej wagi zapadnie prawdopodobnie dzisiaj wieczorem, lub nawet dopiero jutro rano.

Bunt wśród bokserów stołecznych Pięściarze Skody niezadowoleni z trenera Stamma

W wywiadzie udzielonym jednemu z pism stołecznych, bokserzy warszawscy, biorący udział w mistrzostwach Polski narzekają bardzo na swego trenera Stamma, który rzekomo nie opiekował się nimi i źle im sekundował. Niektórzy zawodnicy jak np. Bakowski posunęli się w swych wypowiedziach tak daleko, że oświadczyli, iż Stamm celowo źle im sekundował, ży-

cząc z całego serca zwycięstwa pięściarzem poznańskim.

Pozatem padły głosy, że Stamm był w Poznaniu kilkakrotnie nietrzeźwy i przy sekundowaniu zachodziło od niego wódka.

Jak słychać Skoda ma wyciągnąć z tego konsekwencje i zamierza podziękować Stammowi za dalszą wsnó-pracę.

Coś tu nie w porządku! Czołowi pięściarze IKP nie przychodzą na treningi Smitha

Łódź, 12 kwietnia

Drugi trening pięściarzy łódzkich ze Smithem zgromadził, podobnie jak i pierwszy sporą ilość zawodników, brak jednak znów naszych „asów”. Czołowi zawodnicy IKP uważają, że już dosyć umieją i że trening nie jest im potrzebny, a wszak dopiero przed tak niedawnym czasem klub ten uważał za wskazane wysłać Chmielewskiego i Taborka na trening pod kierownictwem tego samego Smitha.

Dzisiaj gdy Smith przebywa w Łodzi i gdy ci właśnie zawodnicy powinni się jako pierwsi stawiać, ignorują oni te treningi z zupełnie niezrozumiałych powodów.

Przecież PZB nie wydelegował Smitha do Łodzi po to, by poznać nasze miasto. Celem PZB jest przeszkolenie wszystkich zaawansowanych pięściarzy, a przede wszystkim tych, którzy brali się w rachubę przy ustalaniu drużyny olimpijskiej. A tych właśnie zawodników brakło na pierwszych dwóch treningach.

Jeszcze przed przybyciem Smitha do Łodzi zapewniano nas ze strony ŁOZB, że w stosunku do zawodników, którzy na treningi przychodzą nie będą wyciągnięte zostaną odpowiednie konsekwencje. Czekamy obecnie na czyny.

Dziwić się też należy, że kierownictwo IKP nie ingerowało jeszcze w tej sprawie. Przecież tutaj jest coś nie w porządku. Prawda panie dyrektorze Fleischer.

Jest jeszcze jedna niezupełnie jasna sprawa treningów Smitha. Treningami jego prócz przewodniczącego wydziału sportowego ŁOZB p. Ejbicha nie zainteresował się dotychczas nikt z zarządu ŁOZB. Chcielibyśmy jednak ujrzeć na sali treningowej IKP panów z naczelnej magistratury łódzkiego pięściarstwa. Mister Smith bierze dobrze zapłacone za swoją pracę, czy nie byłoby więc wskazane by się zarząd ŁOZB przekonał, jak on wywiązuje się ze swej odpowiedzialnej funkcji.

Najlepsi łyzwiarze świata

Wyniki, uzyskane w ub. sezonie zimowym przez najlepszych łyzwiarzy szybkich świata, pozwalają uszeregować czołowych zawodników w nast. sposób:

500 m.: 1) norweg Krog 43,2 s. 2) norweg Evensen 43,3 s. 3) norweg Peredsen 43,3 s. 4) norweg Engnestangen 43,4 s. 5) norweg Ballangrud 43,4 sek.

1500 mtr.: 1) Staksrud 2:19,5 s. 2) Ballangrud 2:20 s. 3) Engnestangen 2:20,4 s. 4) Pedersen 2:21,9 s. — wszyscy norwegowie, 5) Wazulek (Austria) 2:23,3 sek.

3000 mtr.: 1) Ballangrud 4:49,6 s. 2) holender Langedik 4:58,2 s. 3) Wazulek 4:59,3 s. 4) Staksrud 4:59,3 s. 5) holender Haiden 5:02,6 sek.

5000 mtr.: 1) Stiepl (Austria) 8:21,7 s. 2) Wazulek 8:27,9 s. 3) Staksrud 8:29,1 sek. 4) Mathiesen (Norw.) 8:36,3 sek.

10.000 mtr.: 1) Stiepl 17:43,2 s. 2) Melnikow (Sowiety) 17:46,8 sek. 3) Wazulek 17:52,6 s. 4) Langedik 17:56,3 s.

Statystyka mistrzostw bokserskich Polski

Tytuły bokserskich mistrzostw Polski zdobyło ogółem od r. 1924 — 42 zawodników.

Statystyka zdobytych tytułów wygląda następująco: 7 tytułów mistrza Polski Majchrzycki, 6 tyt. — Konarszewski, 5 — Arski, Moczoł 1, 4 — Stibbe, Górny, Gerbich, 3 — Forlański, Seweryniak, Wende, Iwański, Głon, Rudzki, Sipiński, Polus; 2 — Menka, Ertmański, Kupka, Wiśniewski, Wochnik, Rogalski, Antczak, Piłat; 1 — Neuman, Gotowała, Switek, Dehnisch, Kuczkowski, Pyka, Tzerr Czerwien, Stępiak, Wystrach, Karpiński, Banasiak, Pisarski, Rotholc, Czortek Chmielewski, Sobkowiak, Wirski, Misiu rewicz, Szymura.

Z okręgów, najwięcej tytułów zdobył Poznań (42), potem Śląsk (21), Łódź (19), Warszawa (10), Inowrocław (2), Pomorze (1), Kraków (1).

Zwycięzcy konkursu sportowego „Expressu”

Przedostatni konkurs sportowy rozwiązany został bezbłędnie przez łwią część naszych Czytelników. Nazwisko Kucharskiego, naszego czołowego lekkoatlety odgadł wszyscy uczestnicy konkursu.

Nagrody za trafne rozwiązanie zadania otrzymali następujący Czytelnicy:

Po zł. 5: Gertruda Pataszyńska, Ruda Śl., ul. Sobieskiego 54, Sylwester Sampr, Szkoła Podoficerska Nr. 3 Nisko nad Sanem, Jan Kut, Skalmierzyce Nowe, ul. Kościuszki 24, pow. Ostrów, (wlk.), Stanisław Muszyński, Łódź, ul. Cegielniana 81.

Komplety tygodnika „Co Tydzień Powieść”: M. Ciosnowski, Kalisz, ul. Kościuszki 4, Leszek Sowiński, Chorów I, ul. Katowicka 3, Bernard Weintraub, Kraków, ul. Długa 14, Piotr Sosulski, asesor stacji Brześć n B. Centr. i Aleksander Hołub, Mołodeczno 2.

26 maja

ślubować będą kandydaci na Olimpiadę

Warszawa, 12 kwietnia

W dniu wczorajszym Polski Komitet Olimpijski ustalił termin 26 maja, jako dzień ślubowania członków drużyn olimpijskich we wszystkich galeziach sportu. Ślubowanie odbędzie się w Warszawie, Poznaniu, Łodzi, Krakowie, Lwowie, Katowicach, Zakopanem, Bydgoszczy, Wilnie i Białymstoku.

W najbliższych dniach wyznaczone będą osoby, które z ramienia Polskiego Komitetu Olimpijskiego przyjmą ślubowanie. Wyznaczeni również będą kierownicy drużyn olimpijskich.

Nowiny piłkarskie

Warszawa, 12 kwietnia

Na wczorajszym posiedzeniu Ligi zdyskwalifikowano Jelskiego z Polonii na 3 tygodnie i Bańkowskiego (Polonia) na 2 tygodnie za brutalną grę na ostatnim meczu ligowym z Garbarnią.

— Liga wyraziła zgodę na wstąpienie graczy Smola i Hołoty do benjaminka Ligi „Śląsk”. (II)

Jubileusz pięciolecia Łódzkiego Zw. Kolarskiego

W roku bieżącym przypada jubileusz pięciolecia Łódzkiego Okręgowego Zw. Kolarskiego. W związku z tem mają się odbyć na jesieni uroczystości jubileuszowe. Również w roku bieżącym przypada jubileusz piętnastoletnia istnienia Polskiego Związku Towarzystw Kolarskich z której to okazji zarząd PZTK wydaje specjalną jednodniówkę.

Kino-teatr „MIRAZ”

11 Listopada 16 (Konstantynowska)

Dziś i dni następnych film sowiecki p. t.

„BIROBIDŻAN” „NOWI LUDZIE”

oraz

REPUBLIKA ŻYDOWSKA W SOWIETACH

produkcji Sowkino w Moskwie. W roli gł. W. GARDIN.

KINO-TEATR CZARY

Cegielniana 2

I. DZIŚ PREMIERA! Kapitałne operetkowe widowisko najnowszej produkcji Foca. Popisowa rola czteroletniej SHIRLEY TEMPLE na czele świetnego zespołu. Prawdziwa rewolucja w dziedzinie humoru, żartu, piosenki i arcydowcipnej treści.

Rewolucja śmiechu

II. DZIŚ PREMIERA! Nieustraszonego cowboya TOM TYLER

w filmie p. t.: „Przyjaźń w obliczu śmierci” Pocz. seansów o godz. 4-ej.

Księgarnia i antykwareria R. DAWIDSON została przeniesiona z Narutowicza 8 na ulicę 6-go SIERP-NIA 1 i poleca: encyklopedie, klasyków, dzieła powieściowe i naukowe w różnych językach. Sprzedaż i kupno używanych książek oraz całych bibliotek.

DR. MED. M. Rund ztejn AKUSZER-GINEKOLOG Pomorska 7, tel. 127-84 Przyjmuje od 4-8 ej

Dr. MED. M. Glazer CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE Zachodnia 64, tel. 185-49 przyjmuje od 12-2 i od 7-8.30 wiecz. w niedziele i święta od 10-12 wpo!

DOKTOR H. SZUMACHER CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE Piotrkowska 56 tel. 148-62. Od 9-1, od 5-9 pp., w niedziele i święta od 10-1.

Dr. med. Mikołaj Bornstein CHOROBY KOBIEC I POŁOŻNICTWO RZGOWSKA 5 (wejście Sieradzka 1), Tel. 191-08 Przyjmuje 10-12 i 16-20.

DOKTOR WOŁKOWYSKI PRZEPROWADZIŁ SIĘ na ul. CEGIELNIA 11 Telefon 238-02 Choroby weneryczne, moczopłciowe i skórne. Przyjmuje od 8-12 i od 4-9 w niedziele i święta od 9-1.

Dr. MED. Niewiażski Specj. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych. Andrzeja 5, tel. 159-40 Przyjm. od 8-11 rano i od 5-9, w niedziele i święta 9-1.

POKÓJ dla 2-ich osób, umeblowany frontowy, słoneczny, przy rodzinie chrześcijańskiej z utrzymaniem lub bez od zaraz do oddania, ul. Legionów Nr. 65, m. 12 (przystanek tramwajowy przed bramą). 27 Z POWODU wyjazdu sprzedam w Tuszyńskim domu nowy 6 pok. dwoma pokojami za 2000 zł. Wiadomość: Łódź, Wólczańska 124/7.

POTRZEBNI chłopcy do lat 17. Zgłaszać się ul. Niska 1 od 2-4, Czesław Bykowski. 20 ZŁ. DZIENNE zarabiają zastępcy i zastępczynie przy sprzedaży bardzo popularnego artykułu na raty. Zredukowani urzędnicy, emeryci mają pierwszeństwo. Kapitał niewymagany. Zgłoszenia osobiste w sobotę 13 i w niedzielę 14 kwietnia w Łodzi „Hotel Polonia” u p. H. Zinnera, w godz. 9-1 i 3-6. KUPIE okazynie wózek dla bliźniąt. Wiadomość: Łódź, ul. Napiórkowskiego 65 (sklep galanterijny).

„Czystość” przyjmuje cyklinowanie, drutowanie, frezowanie oraz szarpanie bluz. 60.01. Czystość szyb Piotrkowska 44, telefon 167-45

Minjatury

Na wesoło

We wsi Przywara pod Warszawą mieszka najstarszy obywatel polski, liczący obecnie 106 lat. Jeden z dziennikarzy stołecznych odwiedził sędziwego staruszka i przeprowadził z nim ciekawą wywiad.

Pierwsze pytanie reportera brzmiało:

— A czemu to właściwie należy przypisać, że w tym wieku jest pan jeszcze zupełnie zdrowy?...

— To zupełnie zrozumiałe... — odparł 106-letni starzec. — Ja przyszedłem na świat zanim jeszcze odkryto bakterie...

**

Antoś i Feluś przygadują sobie w knajpce.

— Dla mnie każda kobieta to guzik... — chwali się Feluś. — Hrabina czy nawet królowa to dla mnie jeden szuwaks... Jak pragnę złote go zegarka z dewizką, wczoraj własną ręką tak skulem buzię jednej hrabinie, że aż się zafarbowała...

— Hrabinie skuleś buzię? — dziwi się Antoś. — A za coś ją zbił?

— Bo mnie oszukała...

— W czym cię oszukała?...

— Bo mówiła, że jest prawdziwą hrabiną, a potem się wykazało, że to córka praczkli...

**

Hieronim wraca z połowu ryb. Spotyka przy Jaciela.

— No, jak tam? — pyta przyjaciel — Powieś ci się?...

— Dzisiaj nie specjalnie — odpowiada Hieronim — ale 2-go kwietnia złowiłem rybę, która ważyła 48 kilo!

— Co?.. Pewnie ci się pomyliło, chciałeś powiedzieć, że 48 kwietnia złapałeś rybę, która ważyła 2 kilo.

**

Kac i Kotek. Kac wzdycha.

— Dlaczego pan wzdycha, panie Kac?...

— Wspominam dawne, dobre przedwojenne czasy...

— Pan uważa, że dawne czasy były dobre?

— W każdym razie lepsze niż dzisiejsze...

— Dlaczego?...

— Pan nie rozumie?.. Dawniej nie mieliśmy pieniędzy, ale gotówka była, a dziś mamy pieniądze, ale niema gotówki!

**

Buchalter wpada do gabinetu szefa i woła:

— Panie szefie, pańska żona uciekła z naszym kasjerem!

— Ile zabrali z kasy?...

— Dziesięć tysięcy złotych!

— To wcale nie dużo... Jaby im dał więcej...

— A jak to zaksięgować?...

— Skoro uciekli, to wpisz pan na „bieżące wydatki”...

Nowy olbrzym oceaniczny

We Francji spuszcza na wodę największy pasażerski statek świata „Normandia”, który niebawem rozpoczyna podróż próbną.

Legja honorowa dla szkoły wojskowej

Francuska szkoła wojenna (Ecole de guerre) otrzymała z rąk prezydenta republiki Lebruna krzyż Legji honorowej. Na zdjęciu widzimy uroczystość wręczenia odznaki na dziedzińcu szkolnym.

Nieście pomoc najbiedniejszym

Z ARCHITEKTURY KOŚCIELNEJ.

Śmiały w koncepcji architektonicznej kościół w jednym z miasteczek duńskich koło Kopenhagi. Budowa kościoła jest na ukończeniu.

ECHA WYBORÓW W GDAŃSKU.

W niedzielę, jak wiadomo, odbyły się w Gdańsku wybory do Volkstagu. Na zdjęciu głosujący przed jednym z lokali wyborczych.

Codzienna nowelka „Expressu”

Przygoda w porcie

Wielki francuski statek handlowy „Nadzieja”, po dwudniowym wypoczynku w Lizbonie, nazajutrz rano miał wyruszyć w dalszą podróż do Afryki.

Marynarze spędzali ostatnią noc na lądzie. Bawili się, pili i uwodzili piękne, smagłe portugalki.

Jerzy Denis, młody palacz okrętowy, włóczył się sam po słabo oświetlonych ulicach pięknego miasta.

Marzył o jakiejś romantycznej przygodzie.

Przed jedną z knajp portowych natknął się na młodszą kobietę.

Stała oparta o mur i płakała.

— Czego płaczesz? — spytał łamana portugalszczyzną.

— Bo mi źle na świecie — odparła mu cicho.

Denis przyjrzał się jej uważnie.

Była bardzo ładna. Jej przypastne, czarne oczy kusily do grzechu.

— Zapraszam cię do knajpy — powiedział. — Napijemy się. Wino z pewnością cię rozweseli.

Po krótkim wahaniu, zgodziła się.

W zadymionej, natłoczonej knajpie grała argentyńska orkiestra.

Młoda portugalka otarła łzy. Poczęła się uśmiechać.

Gdy opróżniła kielich wina, w jej oczach zapłonęły wesołe ogniki.

— Wesoło jest na świecie — rzekła. — W tym lokalu można szybko zapomnieć o wszystkich troskach.

Denis zaprosił ją do tanga. Tańczyła z jakąś dziwną namiętnością.

Gdy wrócili do stolika, młody palacz powiedział:

— Jutro rano wyruszam w daleką podróż. Bardzo żałuję, żeśmy się dopiero spotkali. Jestem już od dwóch dni w Lizbonie.

— I ja żałuję — odparła mu.

— Do rana pozostało zaledwie sześć godzin. To tak niewiele.

— Nie myśl, że pozostanę z tobą do rana. Muszę zaraz wrócić.

— Dokąd?

— Do domu, — powiedziała smutnym głosem.

Napili się znowu mocnego wina.

— Czy jesteś żonaty? — spytała portugalka.

— Nie. Do tej pory nigdy nie myślałem o ożenku. Ale teraz, gdy spotkałem ciebie... Kto wie...

— Jestem mężatką.

— Doprawdy? — zawołał Denis. — A ja sądziłem, że jesteś jeszcze dziewczyna. To straszny pech!

Portugalka nie odpowiedziała mu.

Napila się znowu wina i poprosiła go, by z nią zatańczył.

Gdy znaleźli się przy stoliku, Denis zauważył, że jego towarzyszką jest już pijana.

— Słuchaj — powiedział szeptem. — Może przejdziemy do gabinetu.

— Nie, — odpowiedziała twardo, jakgdyby nagle otrzeźwiała.

— Dlaczego? — szepnął, obejmując ją ramieniem.

— Dlatego, że mam męża. Powiedziałam ci już.

— Czy ty go kochasz?

— Nie. Wcale go nie kocham. Nienawidzę tego człowieka, — zgrzytnęła zębami.

— Więc dlaczego mi się opierasz?

Młoda portugalka znów napila się wina. Zastanawiała się nad czymś i przestała zupełnie zwracać uwagę na swego towarzysza.

— Co ci się stało, maleńka? — spytał ją z niepokojem.

Spojrzała nań swymi wielkimi, czarnymi oczami i uśmiechnęła się kusząco.

— Słuchaj, będę twoja... Podobasz mi się... Musisz jednak przedtem zrobić mi przysługę.

— Zrobię wszystko, czego zapragniesz.

— Dziękuję ci. Zapłać rachunek. Pójdziemy.

Po paru minutach znaleźli się na wąskiej, słabo oświetlonej uliczce.

— Dokąd mnie prowadzisz? — spytał.

— Do mnie, do domu.

— Przecież powiedziałaś, że mieszkasz z mężem.

— Nie obawiaj się. Wiem, co robię. Po upływie kilku minut zatrzymali się przed jakimś małym domkiem.

Młoda kobieta otworzyła drzwi wejściowe.

Weszli do mieszkania. Było zupełnie ciemno. Na łóżku, ustawionem przy ok-

nie, chrapał jakiś mężczyzna.

— Kto to jest? — spytał szeptem Denis, sięgając jednocześnie po sztylet.

— Czego szukasz? — odparła mu również szeptem, — Sztyletu?

— Tak. Muszę ci powiedzieć, że mi się to wszystko wcale nie podoba.

— Czy twój sztylet jest ostry? — pytała go dalej.

— Bardzo ostry. Ale wytłumacz mi wreszcie, co to wszystko ma znaczyć? Czy ten człowiek jest twoim mężem?

— Tak, — wyszeptowała. — On jest naprawdę sparaliżowany. Gdybyś ty wiedział, jak ten człowiek znęca się nade mną. Nie mogę dłużej znieść tego piękła. Ten tyran marzy o tem, bym wcześniej poszła do grobu, niż on.

— A więc porzuć go! Przecież możesz uciec!

— Nie, tego nie zrobię. Muszę mu zapłacić za wszystkie krzywdy. Błagam cię, zabij go! Trzymasz przecież w ręku sztylet! Jeden zreczny cios z pewnością wystarczy! Zabij go, a wówczas będę twoją!

Denis zatrząsł się z przerażenia.

A więc tego żądała od niego piękna portugalka!

Nie, nie splami swoich rąk cudzą krwią.

Odepchnął od siebie młodą kobietę i wybiegł z mieszkania.

Gdy znajdował się już na ulicy, słyszał jej głos:

— Zabij! Wróć! Przecież za kilka godzin wyjedziesz z Lizbony i policja ciebie nie znajdzie!

Nie wrócił...

Doł